

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

18. årg.
NOV/DEC 1976

6

Abonnement
1976 kr. 55,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFIO er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskab til UFO'er - uidentificerede flyvende objekter - ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne. SUFIO ledes af

Forretningsudvalget samt Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFIO.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT“

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskab og forståelse af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Flemming Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12,
2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems,
Lunagervej 23, 2650 Hvidovre,
tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Xavier P. Madsen, Bakkehøve 8,
2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-Parken 12,
2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Henrik Pedersen,
Falkoner Allé 50, 1. sal th., 2000 Kbh. F.,
tlf. (01) 35 09 81.

Udvalgsmedlem: Carsten Hedegaard Pedersen,
Mørkelmosevej 2, Avderød, 2980 Kokkedal,
tlf. (03) 18 04 26.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d. kr. 60,00 for året 1977) til Regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFIOs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

Ansvaretsredaktør: Iver O. Kjems,
(adresse: se under forretningsudvalg).

Formand: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12,
2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44 (efter 18).

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen,
Falkoner Allé 50, 1. sal th., 2000 Kbh. F.,
tlf. (01) 35 09 81.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11,
2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 86 30 80.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25)
Skandinavisk UFO Information - SUFIO,
Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFIO's RAPPORTCENTRAL - SKANDINAVIEN-KONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

SUFIO's ALARMERINGSCENTRAL: X. P. Madsen,
Bakkehøve 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

SUFIO's EFTERFORSKNINGS-AFDELING - Repræsentant for Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Duegård, Nakskovvej 5,
4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen,
Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFIO's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen,
Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFIO's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL:
Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6,
2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

Repræsentant for Vestejælland: Ebbe Truelsen,
Miltøften 2, Madslund, 4200 Slagelse,
tlf. (03) 56 61 22.

Repræsentant for Fyn: Jytte Pedersen,
Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm,
Absalonsgade 3, st. tv., 9000 Aalborg,
tlf. (08) 12 98 21.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området):
Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51,
8000 Århus C., tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland:
Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted,
6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik,
Arm. Hansensvei 11, N - 5030 Landås, Norge,
tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral,
tlf. (05) 28 01 26.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen. SUFIO Reg. nr. 3148/3149.

INDEHOLDER bl. a.:

UFO'er og rumskibe i Skive.....	223
UFO-rapporter, Danmark.....	228
SCANDI-rapport.....	235
Ufologi.....	241
Medlemsorientering.....	242
Observationer.....	244

Er ufonauter rejsende i tid?.....	250
Tidsmaskinen.....	252
Det sagde man...!.....	255
Kig på himlen.....	256
Tunguska atter i fokus.....	257
Boganmeldelse.....	258
Diverse.....	261

UFO'er og rumskibe i Skive . . .

af Ole J. Knudsen

I dagene fra cirka 13. til 19. august 1976 afholdt SUFOI i samarbejde med Skiveegnens Erhvervsråd Danmarks indtil nu største og bedste UFO-udstilling i anledning af Skive bys 650-års jubilæum.

Når jeg skriver »cirka 13. august«, skyldes det at åbningstidspunktet var lidt flydende – til stor forbavselse for et par journalister fra Jyllands-Posten, som dukkede op til det offentliggjorte åbningstidspunkt og fandt mig cirka halvt færdig med opsætningen af udstillingen. – De tog det pænt!

Forsinkelsen skyldtes dels begyndervanskeligheder i forbindelse med et så stort og uprøvet arrangement, og dels at jeg troede, de anvendte plancher var bløde nok til tegnestifter.

Skive Handelsskole med godt blikfang over indgangen.

Det var de ikke, og det kostede cirka 1000 dekoratørstifter, en nedslidt hammer og mindst to tommelfingre. Dette skal også tjene som undskyldning og forklaring til de besøgende som måtte have følt sig generede af, at det i høj grad var en »arbejdende udstilling« de første dage.

Udstillingen fandt sted på Skive Handelsskole, i et lille hjørne af et lokale på størrelse med en fodboldbane, hvor man med store plader af møbelplade kan opbygge undervisningslokaler efter behov.

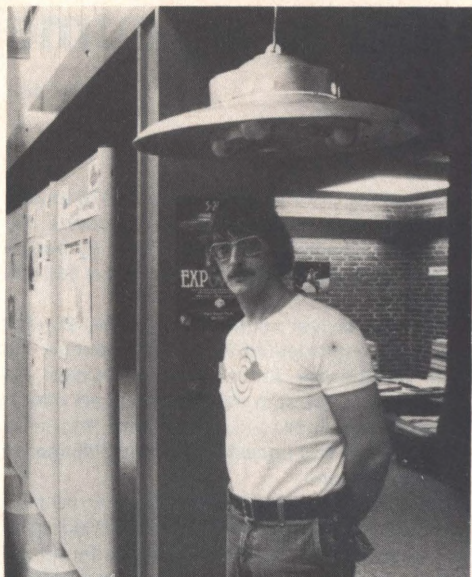
Motto for udstillingen var »Rumskibe i Skive«, valgt som en parallel til en bådudstilling tidligere på året, med titlen »Skibe i Skive«. Et af formålene med arrangementet var selvfølgelig at sælge og gøre opmærksom på SUFOI's materialer, og salget gik da også ganske godt med de billige ting. På et af billederne ses Deres udsendte medarbejder iført én af de nyfremstille-

de SUFOI-trøjer. Emblemet er blåt, med bogstaverne »SUFOI« i rødt og trykt på hvide bomuldstrøjer, og i modsætning til de fleste T-shirts med påtryk er disse kogeægte i farverne. Der er efter udstillingen nogle trøjer tilbage i numrene 10 år, og størrelserne 34, 36 og 38 til kun 25 kroner pr. styk plus forsendelse på 5 kroner pr. sending. Hvis der blandt medlemmerne (eller andre) er interesse, kan man bestille trøjer hos ekspeditionen eller hos mig, og bliver solget og interessen tilfredsstillende, vil vi lade fremstille trøjer også i de almindelige herrestørrelser.

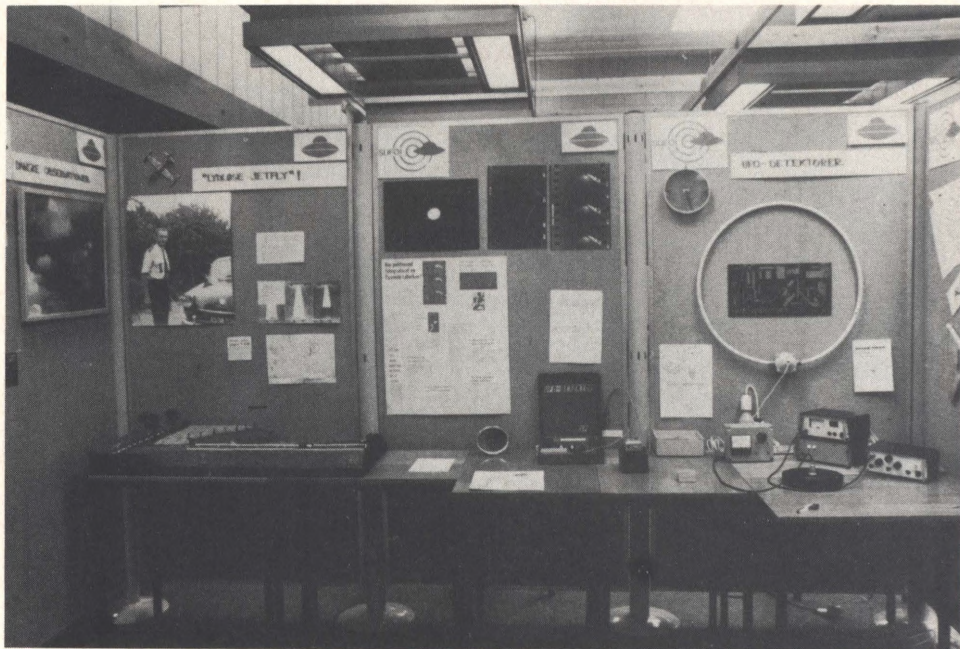
Udstillingen bestod af i alt 53 plancher i 100x198 cm med udvalgte emner fra UFOlogien. Det første man mødte var en lille velkomst og orientering om udstillingen af formanden, Flemming Ahrenkiel. Derefter en orientering om foreningens virke, om rapportbehandling og om nogle udvalgte rapporter med lokalt tilsnit.

Maarups observation fra Haderslevveggen blev indgående behandlet i fotos, modeller, tegninger og i et lille særtryk af UFO-NYT's artikel med observatørens egen beretning. Der var

Udstillingens chef - med trøje - under den dybe (og tunge) tallerken.

Her ses bl. a. Maarup-plancherne og noget af detektor-hjørnet.

stor interesse for disse særtryk, og jeg måtte rekvirere flere.

Til benefice for pilfingre og teknisk interesse-rede var opstillet en række UFO-detektorer af nyere dato, blandt andet den meget avancerede, men ikke særligt følsomme Alfa Mark II, udlånt af konstruktøren Jan Steen Sørensen, Bensø Print.

Detektorhjørnet var nok den mest besøgte del af udstillingen, på godt og ondt: Mange var imponerede over det meget »avancerede« udstyr, men desværre foretog en enkelt gæst en lidt for indgående undersøgelse af en Geigertæller (omtalt i sidste nummer af UFO-NYT) og punkterede et Geiger-Müller-rør til 700 kr., og vedkommende »glemte« desværre at efterlade navn og adresse, hvilket belastede udstillingens økonomi stærkt.

Vi tilstræbte at lægge udstillingens niveau højt, både hvad angår billed- og tekstkvalitet. Dette bevirkede for det første en del fornuftige spørgsmål, og for det andet at en del mennesker formodentlig nu går rundt og er meget im-

ponerede over alt det vi har forstand på i SUFOI!

Også den mere kommercielle side af UFO-problemet blev taget op; fra lakridspastiller og kantklippere til græsplæner, over modetøj og FUFOS som sponsor for et fodboldhold, til grammofonplader og UFO-film. Man kan jo mene hvad man har lyst til om denne handelsmæssige udnyttelse af emnet, men i hvert fald er der efterhånden kun få mennesker i Danmark, som ikke har hørt betegnelsen »UFO« – selv om man så måske tror det er bukser og ikke »Tallerkener« det drejer sig om. Det er i parentes bemærket sket flere gange at teenagere har forsøgt at bestille skjorter og bukser på SUFOI's telefoner.

Midt i lokalet fandtes en udstilling af samtlige dansksprogede UFO-bøger til dato, udlånt af Dansk UFO Center i Thisted, hvorfra også mange andre materialer blev stillet til rådighed. I baggrunden sås en matglasskærm, hvorpå der hele tiden blev vist lysbilleder, nye og gamle, gode og dårlige mellem hinanden – for at give de besøgende en fornemmelse af det yderst brogede billede, UFO-sagen i sin helhed udgør. Desuden afspillede SUFOI's to bånd over højttal-

En lille del af udstillingsområdet – med den kommercielle afdeling i baggrunden.

ler i lokalet, og dette bevirkede at båndene blev totalt udsolgte.

Også udenlandske rapporter blev fremlagt. For eksempel omtales Rex Heflins billeder, spørgesrakterne, Astronautobservationer, B-57fotoet, Lubbock-lysene, Mantell-sagen, ballonparkbillederne fra 1959, Uri Geller og George Adamski som eksempler på påståede kontaktpersoner, og Trinidade-observationerne.

Det sværeste under udarbejdelsen var at begrænse sig, og selv med de forholdsvis mange plancher var det nødvendigt at udelade mange gode ideer og muligheder, men nogle af tingene vil måske blive virkeliggjort ved fremtidige udstillinger. Udtalelser fra mange af de besøgende tyder dog på at balanceakten er lykkedes nogenlunde, i hvert fald var den overvejende del af kritikken positiv.

En UFO-udstilling uden en smule astronomi eller rumfart er for mig helt utænkelig, og den

første Viking-landing på Mars skete så betids, at planchen om »Liv i Rummet?« blev stærkt præget af denne begivenhed.

SUFOI-Svendborg gruppen og efterforskningsafdelingen stillede scrapbøger med avisudklip og en del fotokopieret kildemateriale til rådighed, og dette blev fremlagt på et »læsebord« sammen med vore bøger i opskåret stand, og det var en idé til efterfølgelse. Mange tog sig et lille pusterum for at se på de gamle udklip, og flere »blev hængende« i flere timer for at studere det interessante materiale.

Som nævnt behandledes problemerne omkring kontaktpersonerne, om end kort og kritisk, og også andre lidt kontroversielle emner havde fået plads, selv om der ind imellem nok var en del ting som ikke helt er i overensstemmelse med »SUFOI's linie«, og skulle nogen føle sig stødt af det tager jeg det helt på min kappe. Jeg fik frie hænder til at udvælge og udarbejde udstillingen, og den er nok mere et udtryk for, hvad jeg finder interessant i UFO-problemet, end den er en programmerklæring fra SUFOI. Som et eksempel på et emne lidt ude i periferien (som måske alligevel en dag viser sig at være helt centralt!) kan jeg nævne en planche med

*- en af de gæster, vi gerne havde set, men som ikke kom. I hvert fald ikke i åbningstiden!
(Udtænkt af Henrik Pedersen)*

titlen »VAR NISSERNE ASTRONAUTER?« - ment som et lille hip til en kendt schweizisk ho-telejer. Problemet kunne måske også formuleres som »Hvem flyver med vore gravhøje?«!

Mange af udstillingens gæster spurgte for sjov, om vi nu også havde en rigtig flyvende tallerken at vise frem, og det havde vi skam! - endda efter manges mening *den eneste rigtige* flyvende tallerken. Modellen er fremstillet af tidligere Karl Hansen, tidligere Store Heddinge, i massivt masonite og blikplade, og den vejer så meget, at enhver fornuftig ufonaut ville gå over til flade tallerkener.

Der var endnu mange flere som skulle nævnes og takkes for hjælp og vejledning, men her skal blot nævnes Valby Antikvariat, som midt i flytteroderiet var så venlige at låne os en stor kasse udenlandske ufobøger til fremlæggelse og gennemsyn.

Til min forbavselse ville man fra kommunens side have opkrævet en entré på to kroner, men da arrangementet i UFO-NYT var annonceret med fri entré blev det aftalt at medlemmer kom gratis ind. Det totale besøgstal i løbet af ugen var omkring 400, inclusive en del skoleklasser, som fik et lille grundforedrag om UFOlogi.

Det noget lave besøgstal skyldes nok delvis at Handelsskolen ligger to kilometer uden for byen, så kun virkeligt interesserede kom.

Tirsdag aften havde vi arrangeret offentligt foredrag, det vil sige oprindeligt var det lagt til fredag den 13. på Skive Gymnasium, men man havde glemt at fortælle mig, at tid og sted var ændret lokalt til tirsdag på Handelsskolen. På trods af denne forvirring kom der cirka 120 tilhørere, hvoraf en del viste stor interesse. Skulle enkelte af UFO-NYT's læsere være gået forgæves efter annonceringen af foredraget i UFO-NYT, beder jeg dem, i hvert fald ikke at skælde mig ud for det.

Hele udstillingsarrangementet gav et mindre underskud, men med nytegnede medlemmer og den reklame for SUFOI, som fulgte med, tror jeg det balancerer så nogenlunde. Desuden har vi nu en smule erfaring i hvordan man skal gøre forannoncering og udsendelse af plakater mere effektiv, og vi har selve udstillingsmaterialet, som kan anvendes senere.

Der har allerede været forespørgsler om at få udstillingen i 1977, så vi håber at også flere af bladets læsere kan komme til at se udstillingen. Den er det værd.

Ole J. Knudsen

Telefonisk

- Må en beskeden, men dog lysvågen nattevægter i København, spørge, om der er givet uigendriveligt bevis for, at der findes UFO'er, De véd disse mystiske flyvende objekter?

- Nej.
- Er der bevist, at de ikke eksisterer?
- Nej.

- Nåh, det glæder mig. Da jeg netten til mandag stod i en fabriksgård i Valby, fattede en eller anden stærkt lysende genstand frem og tilbage over tagrygen. Jeg kender nattelivet ud og ind, intet er mig fremmed. Jeg har aldrig hallucinationer. Var naturligvis fuldstændig ædru. Må jeg spørge: Hvad i alverden skal man tro?

- Beklager, vi har intet svar.
- Det anede mig. Så har jeg altså blot at holde min kæft for ikke at blive til grin.

Dag til dag,
Politiken 13. okt. 76.

Jamen, naturligvis gjorde vi Politiken opmærksom på SUFOI's eksistens, og at vi tager den slags henvendelser aldeles alvorligt og arbejder seriøst med sådanne observationer.

Iøvrigt fortalte vi Politiken, at den seneste Gallupundersøgelse viste, at ca. 15 millioner amerikanere mente at have observeret uidentificerede flyvende objekter.

Så på den baggrund behøvede en stakkels nattevægter fra Valby altså ikke at føle sig alene og helt til grin.

Ole Henningsen

ufo rapporter

DANMARK

28. marts 1974, kl. ca. 21.10 – 1½ minut

Syd for Kragerupgård, 4200 Slagelse
Vest 75° – Øst 15°

Observationen, der er et par år gammel, men først optaget i august måned 1976 af E. Truelssen, er ganske interessant, idet den muligvis kan kædes sammen med en anden observation fra marts 1974. (Ref. UFO-NYT 4 – 1975 side 137)

Den i UFO-NYT refererede observation mangler desværre den nøjagtige dato, idet observatøren kun mindes, at det foregik i marts 1974. Observationsstedet var 4180 Sorø, over Akademigrunden kl. ca. 21.00. Objektet forsvandt mod vest. Observatøren fra Slagelse beretter:

Jeg kom kørende fra Ruds-Vedby mod Slagelse, da jeg lige over mig så noget, som jeg først troede var en stor stjerne. Jeg rullede sidevinduet ned for bedre at se, og da opdagede jeg, at stjernen flyttede sig. Jeg standsede hurtigt bilen, slukkede lygterne og stoppede motoren, steg ud af bilen, og lige oppe over mig i trætopphøjde passerede et stærkt pulserende objekt. Det var lydløst, og jeg vil nærmest beskrive det som en fyrværkerisol. Jeg stod og betragtede det, til det forsvandt bag en klynge træer ca. 300 meter ude på marken.

Observatøren fortæller videre, at han ringede til en svoger, som bor nær observatøren. Svogeren kunne fortælle, at han havde set det samme, dog på en afstand af 500-1000 meter og fra en anden vinkel. Begge forklarede, at objektet var stærkt lysende gul-orange og helt lydløst. Objektet bevægede sig i ryk.

Observatøren fortæller også følgende:

Hvortor jeg tror at det må være et Ufo er, at hvilket andet kan bevæge sig i så lav højde (25-30 meter) uden at frembringe nogen lyd, og med et sådan lys? Men jeg mener ikke det var større end ca. 1 meter i diameter.

Sidst i august 1975, kl. 22.00 – 15 minutter.

5600 Fåborg

Nord 30° – Nord 30°

Observatøren og et vidne kørte fra Dyreborg til Fåborg. Under denne tur opdagede de ude over fjorden to mærkelige gullige lys, nærmest som lanterner, der lyste konstant; lysene forsvandt lige så pludselig, som de kom til syne. Observatøren fortæller videre:

Da vi var kommet hjem, kastede jeg et blik ud over fjorden og så da seks lysende objekter på linie, men i retning mod nord. Objekterne skiftede farve. Efter ca. 15 minutter svandt de pludseligt bort. Jeg har siden talt med flere, der den samme aften har gjort lignende iagttagelse. Retning og tidspunkt passer også.

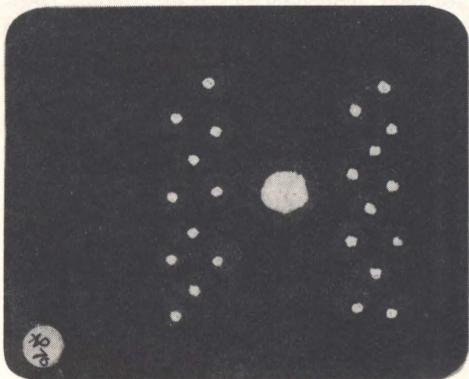
Observatøren fortæller, at objekterne tilsyneladende stod lige over Svanninge Bakker, 5 til 6 km fra ham. Objekterne skiftede i farve fra gult til rødt til grønt.

16. december 1975, kl. 22.50 – 10 minutter.

5000 Odense

Syd 70° – Nord 20°

Jeg var ude på terrassen for at lufte min hund.

Da jeg beundrede den skønne stjernehimmel, så jeg »Ufoerne«. Jeg bemærkede først en stor, klart pulserende stjerne, der stod stille, da jeg først så den.

Pludselig bevægede den sig og blev fulgt af en mængde »små« i lange striber på begge sider. Min søster, der var på besøg, tilkaldte jeg, og hun kan bevidne mit udsagn.

Observatøren fortæller, at objekterne var hvide; det store skinnede klart, de små lidt svagere. Observatøren mener der har været ca. 20 små objekter.

17. december 1975, kl. 16.30 – 20 minutter

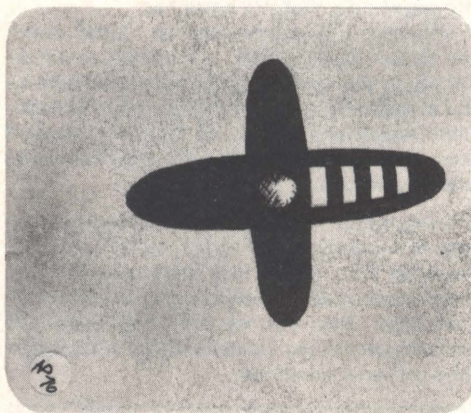
4200 Slagelse

Nordnordøst lidt over horisonten – Øst lidt over horisonten.

Rapportøren samt et vidne iagttog i ca. 20 minutter et stort objekt i trætophøjde i en afstand af 800–1000 meter. Objektet, der beskrives som mørkt, var tilsyneladende lydløst.

Rapportøren fortæller:

Så ud ad vinduet og opdagede objektet, som bevægede sig meget lavt og ganske langsomt. Objektet havde bagtil en række skarpt aftegnede hvide felter og i midten et stort rødt pulserende lys. Objektet var udstyret med hvad der lignede en art vinger eller finner. Objektet fulgte i begyndelsen en række træer og begyndte så at gå frem og tilbage. De hvide lys forsvandt i begyndelsen af observationen.

Rapportøren blev opmærksom på objektet på grund af de hvide lys (felter). Objektet forsvandt mod øst.

4. januar 1976, kl. 06.40 – få sekunder.

4200 Slagelse

Syd – Øst

I UFO-NYT nr. 3–76 side 105 er omtalt en observation optaget af Ejner Nielsen fra 4623 Ejby. E. Truelsen har optaget en rapport fra samme dato og tidspunkt. Observatøren er sparsom med oplysninger, men fortæller dog:

Ved arbejde med min traktor søndag morgen så jeg et objekt, stærkt lysende, to gange med få sekunders mellemrum.

Objektet, der iagttoges i en afstand af 600–700 meter, havde en diameter på ca. 6–8 meter. Objektet var ellipseformet og fløj med en hastighed på ikke over 100 km/t.

16. januar 1976, kl. 19.07 – 2 minutter.

8220 Brabrand

Syd lige over horisonten – Vest lige over horisonten.

Rapportøren, der har flyvecertifikat, fortæller:

Jeg sad i stuen, da min datter gjorde mig opmærksom på et objekt uden for vinduet. Jeg så et skarpt-hvidt objekt med en svag strålekrans flyve lavt forbi på baggrund af bakker med skov på den anden side af Brabrand Sø. Dvs. at afstanden max. har været 2000 m, og højden ikke over 300 meter. Objektet fløj hele tiden lavt og forsvandt i vestlig retning i horisonten. Objektets hastighed var konstant, og ret lav, jeg vil anslå den til 180–200 km/t.

Sammenlign denne observation med observationen i UFO-NYT 4–76 side 151.

5. juli 1976, kl. 20.40 – 30 minutter

Vejen mellem 5672 Nr. Broby og 5683 Hårby

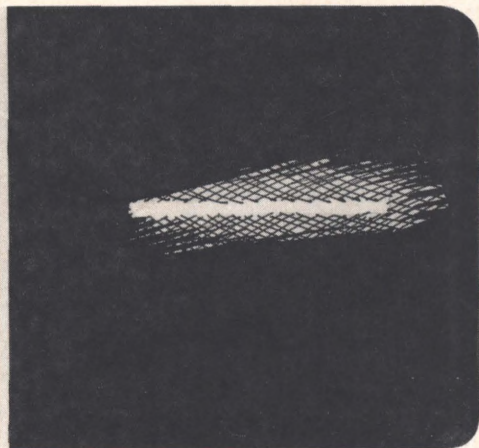
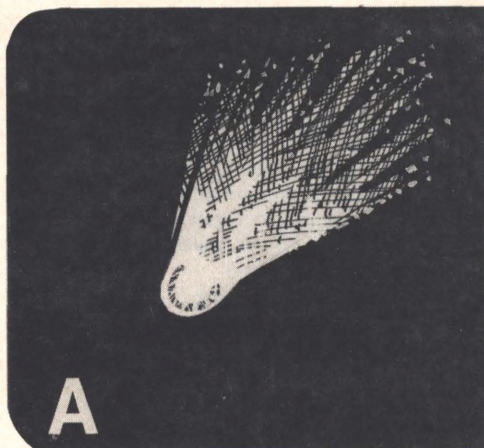
Sydpøst – Vest

Rapportøren, der er medarbejder ved Fyns Tidende, fortæller:

Den 5/7 mellem kl. 20.40 og 21.10 kom vi bil kørende i retningen Nr. Broby–Hårby, da objektet pludselig og uden lyd af nogen art viser sig på aftenhimlen, der endnu er blå og helt skyfri. Solen er i øvrigt ved at gå ned.

Min kone fører bilen og ser også fænomenet. Huse og trækroner kommer mellem objektet og bilen, og da himlen igen er overskuelig, er objektet igen synligt som vist på fig. A.

Fænomenet, der har form som en viifte med et stærkt lysende punkt forneden, ændrer efterhånden form og er til sidst en lysende vandret svævende genstand, der langsomt forsvinder ud over Assens og Lillebælt . . .

Rapportøren har haft henvendelse fra to andre personer, hvor tidspunkt, retning m.v. er sammenfaldende. Han har desværre ikke noteret disses navne og har glemt både navn og adresse på vidnerne.

I det ene tilfælde er vidnet ornitolog og har netop sin kikkert i brug. Han oplyser, at han ser et lysende center, hvori »ligesom to tallerkner står på højkant (tallerkenerne ligger ikke i hinanden, men mod hverandre!!!!)«.

5. juli 1976, kl. 22.40 – 10 minutter

Flyvestation Ålborg, 9000 Ålborg.

Østsydøst 5° – Syd 60°

Ålborg Stiftstidende bragte d. 6/7-76 følgende artikel:

»Militær vagthavende så fire UFO'er nær Flyvestation Ålborg.

På Flyvestation Ålborg havde man i aftes fire observationer af UFO'er, uidentificerede flyvende objekter.

Vagthavende assistent på flyvestationen O. H. Christiansen oplyser, at man omkring kl. 22.30 fik en melding fra en mand i Støvring om, at han havde set en lysende genstand i luften over Frejlev.

- Vi kunne også se det, og lidt senere så vi noget længere vestpå, men det har muligvis været en stjerne, siger O. H. Christiansen.

Der var ikke noget sikkert spor af objektet på radarskærmen, men vagthavende assistent oplyser, at man mener at kunne bestemme afstanden på den første observation til et stykke syd for Frejlev, mens det var umuligt at anslå

genstandens højde. Det er udelukket, at der var tale om fly.

Den tredje observation på flyvestationen foretoges kort efter de to første. En lysende genstand passerede pladsen med stor fart fra vest mod øst, og observationen passer med observationer, der lidt senere er foretaget i Østersøen.

UFO nummer fire passerede pladsen kort efter. Det kom fra vest og foretog umiddelbart over pladsen et skarpt drej mod nord. Der var ingen lyd i forbindelse med objektet, men det udsendte et pulserende lys. Også dette objekt bevægede sig med stor hastighed.

Piloterne i to jagerfly, der var i luften under de første observationer, kunne ikke se objekterne, og brændstofbeholdningen tillod dem ikke at fortsætte observationerne. På flyvestationen udelukker man, at den flyvende genstand kan være det meteor, der sent i aftes faldt ned i Jammerbugten.»

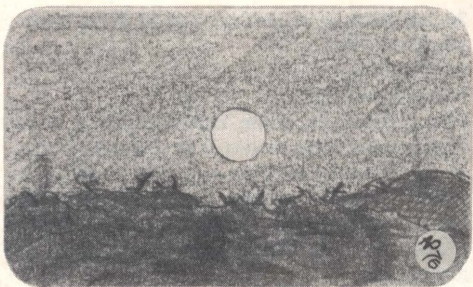
Ålborggruppen er i øjeblikket i gang med en større undersøgelse af sagen, og der er senere kommet flere vidner, hvis oplysninger nu skal konfereres med de oplysninger flyvestationen har givet. Hvis der kommer afgørende nye oplysninger, vil jeg vende tilbage til observationen i et senere nummer.

*Et abonnement på UFO-NYT 1977
- også en god julegave-idé!*

5. juli, 1976, kl. 23.17 – 3 minutter.
Utterslev Mose, 2400 København N V
Nordøst 55° – Nordøst 10°
Rapportøren fortæller:

Kl. 23.15 gik min forlovede og jeg en tur langs Utterslev Mose med vores hund. Mod nordøst observerede vi et rødt lys, der henholdsvis tændte og slukkede igen. På dette tidspunkt var månen ved at gå ned i sydøstlig retning.

Kort efter det røde lys' forsvinden blev himlen oplyst af et kraftigt lysglimt. Da vi vendte os og så mod nordøst, observerede vi en stærkt lysende gul skive, med en diameter større end månens. Den gik lodret ned mellem træerne, og der var ingen lysstribe efter den.

Desforuden fortæller rapportøren, at der ikke hørtes en lyd under observationen, objektet var ca. 25 øre stort målt mellem tommel- og pegefingerrummet i udstrakt arm. Objektets farve var nærmere betegnet lys citrongul.

5. juli 1976, kl. 22.40 til 6. juli kl. 01.00
Søværnets Operative Kommando (S.O.K.) 8000
Århus

Østsydøst – Vestnordvest nedslag.
For vagthavende officer på S.O.K. blev natten mellem den 5. og 6. juli en travl tid. I løbet af ca. 2½ time modtog vagthavende 27 meldinger vedrørende et objekt, som observeredes over store dele af Danmark.

SUFOLs alarmcentral og rapportcentralen gik heller ikke ram forbi, idet begge centraler på samme tidspunkt og i dagene derefter modtog en strøm af henvendelser, ca. 60. Der var en enkelt henvendelse fra 4600 Køge, men også fra Sverige (Småland) kom der meldinger. De fleste meldinger er fra Midt- og Nordjylland samt Nordsjælland.

Grundet de første meldinger, der lød på nødraketter fra et skib i havsnød, var både S.O.K.

og ti politikredse i alarmberedskab. Samtidig underrettede Skagen, Lyngby og Blåvand Radio alle skibe i området om at holde udkig efter eventuelle skibe i havsnød.

Alarmberedskabet blev aflyst, da telegrafisten på et norsk skib oplyste, at der var tale om et meteornedslag i Jammerbugten, nogle kilometer fra det norske skib. Telegrafisten oplyste, at meteornedslaget nemt kunne forveksles med en nødraket.

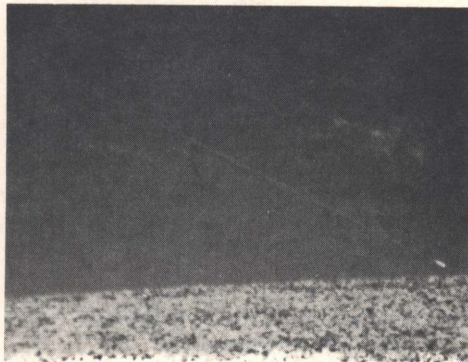

Foto af meteor, fotograferet i dagslys d. 10. august 1972 i Utah, USA.

S.O.K. har anslået meteorets kurs til kommende fra øst-syd-øst gående i retning mod vest-nord-vest, for endelig at forsvinde i Jammerbugten.

Angående meteorets tidsmæssige forløb, størrelse, hastighed, højde og nedslagsvinkel har S.O.K. ingen sikre oplysninger.

I såvel meldingerne til S.O.K. og SUFOL er der visse fælles træk, idet de fleste meldinger karakteriserer meteoren som:

En rød raket/objekt (et overvældende flertal), 4 røde raketter, orange raketter (lys), blågrøn raket, grønne raketter (lys - objekter), gult lysende objekt. Nogle enkelte har anvendt betegnelsen meteor og UFO. Der er ikke rapporteret om lyd i forbindelse med observationen.

Meteorret blev også observeret fra Sydnorge, og den norske presse har omtalt meteorret i vid udstrækning.

12. juli 1976, kl. 19.30 – 15 sekunder.

Femø, 4930 Maribo
Sydøst 30° – Sydøst 30°

Observatøren beretter følgende:

Jeg sad ved stranden på Femø og så ud over vandet i retning sydøst. Pludselig opdagede jeg en ret stor, aflang genstand på himlen. Den var meget tydelig, idet aftensolens (som stod modsat på himlen) stråler blev kastet tilbage fra »metaloverfladen« – således som man også kan se det ved flyvemaskiner – men på grund af størrelsen og den manglende lyd og manglende kondensstriber slog det mig, at det ikke kunne være en flyvemaskine. Den fløj i retning fra nordvest mod sydøst, og jeg fulgte den meget tydelig i ca. 10–15 sekunder, indtil kursen førte genstanden ind bag en lille sky. Jeg var spændt på at følge den, når den kom ud af skyen igen, men jeg så den ikke mere (en flyver af denne størrelse ville man kunne følge et langt stykke på den anden side af skyen), og det virkede mærkeligt. Skyen opløstes efterhånden og forsvandt fuldstændig, så himlen blev klar.

23. juli 1976, kl. 20.15 – 15 minutter

Vestborg Fyr, 8791 Tranebjerg, Samsø
Sydsydvest 30° – Sydsydvest 30°

En fyrmedhjælper ved Vestborg fyr beretter følgende:

På vej over til vagtstationen fra fyrtårnet så jeg to blændende hvide lyskugler tæt ved hinanden. Jeg skyndte mig over i vagtstuen for at observere dem i kikkert 10×80.

Objekterne sås som to kæmpestjerner over havet mellem Samsø og Nordfyn, lige under skylaget; de havde ingen vedhæng af nogen art.

Det var betagende at se på dem et kvarters tid.

S.O.K. Korsør blev underrettet straks.

Objekterne forsvandt pludseligt i skylaget.

Fyrmesteren og dennes familie var vidner til den sidste del af observationen. S.O.K. oplyser, at der på det pågældende tidspunkt ikke befandt sig flyver eller helikopter i området. Rapportøren oplyser, at skylaget lå i ca. 3000 meters højde, og han anslår afstanden til objekterne til ca. 8.000 meter. Objekterne lyste nærmest sølvskinnende.

26. juli 1976, kl. 23.40 – 3 minutter

4600 Køge
Syd 50° – Øst 45°

Rapportøren observerede et nålehovedstort, blåligt-hvidt objekt, da han stod i sin have og betragtede stjernehimlen. Han fortæller:

Objektet kom sydfra; først bedømte jeg det til at være en satellit på grund af dets rolige fart og konstante lys. I zenit fortog objektet en kursændring, idet det i en flad bue drejede direkte mod øst, hvor det forsvandt ud af syne. Lyset blev svagere og svagere.

Rapportøren blev i haven en tid endnu efter denne hændelse; senere iagttog han flere satellitter og et utal af stjernesked. Den første observation havde intet tilfælles med disse observationer, alene på grund af den pludselige kursændring.

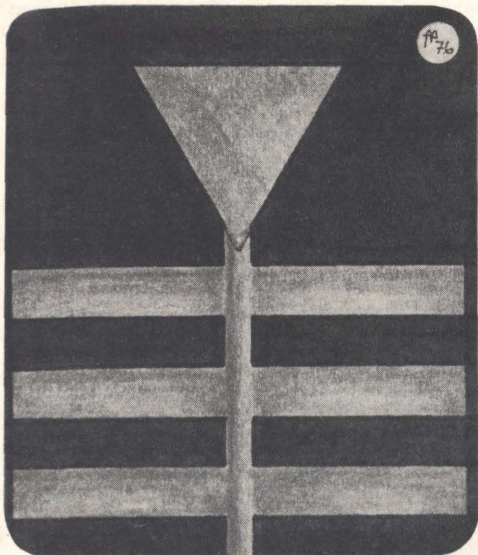
30. juli 1976, et sted mellem kl. 02.00 og 03.00 – 15–20 minutter

9492 Blokhus
Nordnordøst 50°

Rapportøren, en dame, observerede et objekt på størrelse med en ært målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm. Der hørtes ingen former for lyd under observationen, som kunne stamme fra objektet. Torben Birkeholm, SUFOLs repræsentant for Nordjylland, har optaget følgende rapport.

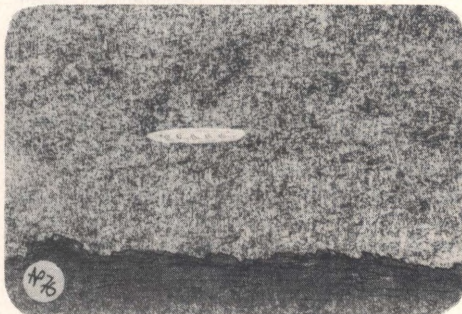
Fru A. J. var sammen med sin svigerinde i dennes sommerhus, og tidligt om morgenen den 30/7 1976 vågnede hun og satte sig ind i stuen. Hun satte sig i en stol og så ud ad et østvendt vindue, hvor hun pludselig fik øje på noget mærkeligt. Over taget på naboens hus, der ligger 50 meter derfra, kunne hun se et aluminiumsskinnende objekt 50–55° oppe i nordnordøst. Hun kunne ikke huske tidspunktet, men det var begyndt at dæmre, og hun mener det var ved 2-tiden, i hvert fald mellem klokken 1 og 3. Objektet lyste ikke selv, men blev tilsyneladende oplyst af solen, der endnu var under horisonten. Objektet var højt oppe, og flere gange sås enkelte skyer drive ind foran objektet, der måtte have været højere oppe end dem. Objektet var lidt større end skorstenen på naboens hus (ærtestørrelse), og svævede tilsyneladende ubevægeligt. Objektets form var dét, der fik fru A. J. til at studse og bemærke sig forskellige detaljer.

Den øverste del var en ligesidet trekant med den ene spids nedad. Fra denne spids gik en »stang« lodret ned. På hver side af stangen sad tre vandrette »arme«, der gik vandret ud fra »stangen«.« Armene var adskilt med et mellem-

2. august 1976, kl. ca. 22.00 – 3 minutter
 Madslande, 4200 Slagelse
 Vest 15° – Vest 15°
 Rapportøren fortæller:

Jeg observerede objektet under kørsel fra Holbæk til Madslande. Det forekom aflangt og i hele sin udstrækning svagt til middel lysende i en gul til rødlig farvenuance. Under observationen var det nærmest, som objektet syntes at stige lidt (eller snarere at nærme sig). Det tone-ede helt ud en enkelt gang, men blev så atter synligt for derefter at forsvinde gradvis.

rum, hvor himlen kunne ses igennem. Desværre kunne fruén ikke huske, hvordan objektet »sluttede« forneden.

Efter 5-10 minutters observation blev hun enig med sig selv om at hun måtte have et vidne. »Der var nok ingen, der ellers ville tro mig«, sagde hun. Hun gik derfor ind og vækkede sin svigerinde, fr. A. L. Hun fik udpeget objektet og udbrød: »Hvad er dog det for noget?« De blev enige om, at det var noget særdeles usædvanligt og for dem ukendt. Sammen så de på objektet i 5-10 minutter. Derefter gik de i seng igen. Objektet hang stadig samme sted, ubevægelig. Da de stod op nogle timer senere, var objektet forsvundet.

Når man kaster et blik på tegningen, kan det minde om en grov skitse af en papirsdrage med »armene« som dele af halen. Herimod taler bl. a., at skyerne dækkede objektet flere gange, og at dragen derfor skulle have en meget lang snor og/ eller skyerne skulle gå meget lavt. Selv om det kunne tænkes, lyder det usandsynligt, sammenholdt med proportionerne m.m.

Formen kunne også minde om et sømærke el. lign., men alene højden og det, at objektet ikke var der senere, udelukker dette.

Den 30/7 – 1976 stod solen op kl. 04.14.

Der var et vidne til observationen. Rapportøren mener, at afstanden til objektet har været ca. 5-6 km, objektet var tiørestort målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm.

10. august 1976, kl. 19.00 til 23.30, forskellige observationer

2100 Kbh. Ø, 4000 Roskilde og 4600 Køge
 Fra denne aften foreligger der flere rapporter, som tilsyneladende beskriver det samme objekt. Objektet beskrives som kuglerundt, stærkt lysende hvid-gult eller blå-hvidt.

Den første rapport kommer fra et par venner på vej hjem fra en fisketur. Et sted mellem Rundersdal og Geelsbakke kl. ca. 19.00 observerede de et hvidt lysende objekt mod øst. Objektet fløj lodret op, stod stille og faldt mod jorden igen, stod stille 15° over horisonten, hvor det delte sig i to; det ene objekt forblev stillestående, hvorimod det andet fløj mod syd. Med ét fløj begge objekter mod øst, hvor de forsvandt. Under observationen var rapportørerne standset op for bedre at kunne iagttage objektet.

Ved 21.30-tiden observerede flere beboere i 4000 Roskilde på Fælledvejen først et objekt, som kom fra sydvest og forsvandt mod nord-øst. Kl. 21.35 dukkede endnu et objekt op, mere end dobbelt så stort som det føromtalte objekt. Objektet kom på den samme kurs og i samme højde som det foregående, men idet objektet nåede enden af Fælledvejen, bøjede det omkring ved radiomasten og fløj tilbage samme vej som det var kommet. Kl. 21.45 dukkede endnu et objekt op, samme kurs, højde og størrelse som det først omtalte.

Kl. 21.58 rapporteres om et kugleformet objekt, der kom tilsynse i zenit og forsvandt mod nord 30° over horisonten i nogle skyer. Objektet, der også blev betragtet i kikkert (7×50), fløj med stor hastighed (rapportøren siger 2000, måske nærmere 3000 km/t).

Kl. 22.00–22.30. Inden for dette tidsrum observeredes fra Østerbro et kugleformet, hvidt lysende objekt, der med stor hastighed bevægede sig fra nord mod øst.

Kl. 23.30; Roskilde igen. Rapportøren fortæller: *Jeg stod i min have; pludselig ser jeg et stærkt klart lys på elmetræet. Da jeg ser op, opdager jeg en stor rund genstand i stærk fart, samme form som en af de runde hvide kupler der bruges i køkkener og badeværelser, 500 meter oppe; der hørtes en ganske svag summen. Genstanden forsvinder bag huset, jeg løb hurtigt om på den anden side, men da var genstanden borte.*

Observationsretning nord.

22. august 1976, kl. 20.00 – 25 minutter

6580 Vamdrup

Vest 30° – Vest 30°

Rapportøren, hans kone og to børn iagttog to sorte objekter. Han fortæller:

Jeg blev opmærksom på to objekter, da jeg sad på terrassen sammen med min familie. Objektene stod på vesthimlen, det var kort efter solnedgang. Den ene var lidt utydelig, de befandt sig i samme højde, den tydeligste lidt nordligere. Begge objekter stod stille på himlen et stykke tid, men af og til ændrede de pludselig kurs og forsvandt med stor fart, for så at dukke op et øjeblik efter på samme sted. Jeg så ikke selv at de forsvandt helt, da jeg tog bilen og kørte ad vejen et stykke vestpå, men så dem dog ikke igen. Da jeg kom hjem, var objekterne forsvundet.

Til Jyllands-Posten d. 25/8 har observatøren udtalt:

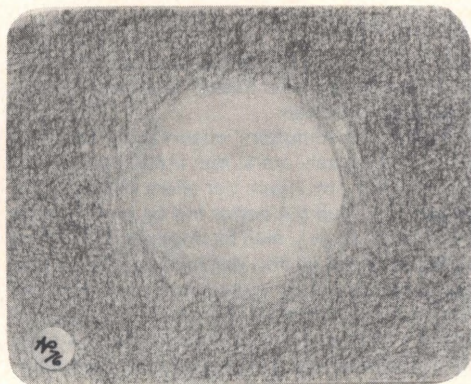
»Først troede jeg, det var et par store fugle på vesthimmelen, fortæller Jespersen, men så blev jeg hurtigt klar over, at det hverken var fugle eller flyvemaskiner eller for den sags skyld noget forklarligt. For disse to genstande, der nærmest var runde og på størrelse med det halve af fuldmånen, opførte sig yderst besynderligt.«

27. august 1976, kl. 19.50 – 5 minutter

Ishøj stationsvej, 2635 Ishøj

Nordvest 15° – Øst 15°

Rapportøren fortæller, at han iagttog to objekter, og afstanden til den ene var på et tidspunkt 20 meter. Fra denne afstand bedømmer rapportøren størrelsen af objekterne til at være ca. 5 cm for den midterste centrale kerne, der havde en skarpt afgrænset konjunktur. Hele objektet havde en diameter på ca. 25 cm.

Om selve hændelsesforløbet forklarer rapportøren følgende:

Vi kørte ad Ishøj Stationsvej, da Heidi (min datter, 6 år) sagde, at der var en stjerne, der fulgte efter. Jeg ignorerede det i første omgang, men da hun sagde det anden gang og sagde at den skiftede farve, blev jeg opmærksom. Jeg kørte ind til siden (og lod bilen køre i tomgang). (Der var et objekt, som bevægede sig rykvis op og ned; ind imellem vandret. Objektet stod stille som for at markere kursændringerne; den var oppe i hastighed med det

samme, når den hadde stået stille. C.H.) Medens den bevægede sig, var den skingrende hvid. Når den holdt stille blev den gullig-orange, og da den stod stille til sidst, var begge objekter helt røde. Det andet objekt så jeg først

(Heidi gjorde mig opmærksom på det), da det var helt henne ved det første. Efter at de to objekter havde stået stille sammen i et par minutter, fór de bort mod øst og forsvandt i løbet af ca. 4 sek. (da blev de helt hvide).

scandi- rapport

ved Carsten Pedersen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

Norske observasjoner

Finn W. Kalvik

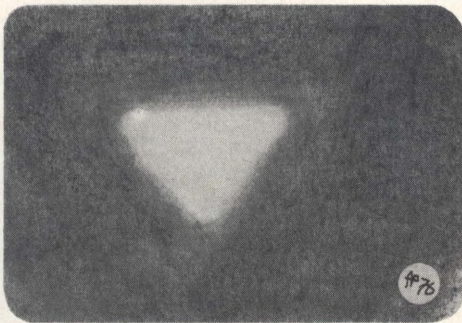
27. februar 1976.

Østlandet.

Fire personer kommer kjørende ved Tunsjøen rundt midnatt, da de oppdager et ertestort, trekantet objekt rett foran bilen i 60-100 meters høyde. Det hadde et konstant middels disig hvitt lys og virket noe diffus i kantene. Det fløy med spissen ned og hastigheten varierte sterkt. Til sine tider beveget objektet seg så hurtig at vitnene ikke kunne se bevegelsen. En stund var det på bilens venstre side, og i neste øyeblikk, på dens høyre. I en høyde av ca. 35-40° på bilens høyre side var det ikke lenger trekantet, men pølse eller sylinderformet. Lyset var omtrent som fra hvitt neonrør, men noe diffust over det hele.

Objektet ble først sett i retning 137°, og i en høyde av ca. 25° på bilens venstre side. Objektet beveget seg da langsomt.

Det var klarvær og svak sydlig vind og +2° C. Objektet forsvant bak et skogholt etter tre minutters observasjon.

En av observatørene mente at objektet var i en høyde av ca. 60 meter, da han først så det. Det blir en størrelse på objekt på 1.22 meter. Men avstand til observatør kan ha vært større enn antatt.

4. juni 1976.

Kjell Fremnes og Halvard Greftegreff, hadde forleden en underlig opplevelse ved Skarvevannet i nærheten av Tversjøen. Rundt midnatt oppdaget de et skarpt lys på himmelen. Lyset oppførte seg merkelig da det »danset« opp og ned samtidig som det gikk fremover. De to karene trodde til å begynne med at det måtte være et fly, men da de fikk se måten, »gjenstanden« beveget seg på, måtte dette utelukkes. Det ble heller ikke hørt noen lyd. Fremnes hadde fotoapparatet med seg og fikk tatt to bilder i farveslides. Ringerikes Blad fikk låne de to negativene, og etter en rekke eksperimenter i avisens mørkerom fikk de bildet frem i svart/hvitt.

De to herrene, disponent og banksjef, angir objektets lys til sterkt, konstant orange-gult, og det hadde kurs nord-syd. Høyden var 35°, og etter 1½ minutt forsvant objektet bak noen trær. Været var klart og mørkt uten måne. De opplyser at etter granskning av negativet viser det seg at objektet var sigarformet!

Observasjonen d. 4. juni ved Skarvevannet.

22. juni 1976.

Fyllingsdalen - Bergen.

Klokken var 10.00 om formiddagen, og vitnet satt i stuen og snakket med en nabo som var på besøk. Hun ser tilfeldig ut vinduet og får øye på et mystisk objekt på himmelen i nordvest, i ca. 30 graders høyde. De gikk øyeblikkelig ut på altanen for å betrakte det nærmere. I det samme kom en annen dame springende med et barn i helene. Hun var kommet kjørende til huset og hadde også oppdaget objektet fra bilen, med det resultat at hun var blitt så forskrekket over synet at hun løpte fra bilen uten å stoppe motoren!

Objektet som virket noe avlangt og flekket på avstand, nærmet seg vitnene og stoppet opp ca. 600 meter fra dem. Det var da rundt, grålig med mørk ring i ytterkanten. Etter å ha stått i ro ca. ett minutt, steg det og forsvant inn i skyene hvor det var kommet fra.

På avstand virket det flekket som vist her.

Da det var på det nærmeste så det slik ut.

Vitnene mente at objektet stod i retning over Haakonssvern marinebase. Ved henvendelse der - får vi vite, at det på angjeldende dato ikke var sendt noe opp derfra.

Det var lettskyet vær med svak nordvestlig vind. Vitnene hørte ingen lyd fra objektet. Obs. tid: 5 minutter.

23. juni 1976.

Brumunddal.

Hedmark fylke.

Ett, eller flere mystiske objekter, eller store lysende kuler, har vist seg i dalen til forskjellige tider i dagene 23. og 24. juni i år. Den første som meldte ifra, var en dame, som i 8-1/29 tiden om kvelden ble oppmerksom på en intens lysende kule, eller mini-sol bak en liten skydott. Den stod helt stille i ca. 2 minutter før den brått sluknet og ble borte. Det var lettskyet, lyst og varmt vær. Solen stod lavt til høyre for vitnet.

En pensjonist, forteller at han den 23. juni om kvelden kl. 23.00, kom kjørende mot Stormørkev ved for å sjekke noen bikuber. Han får plutselig se et skarpt lys på himmelen i nordvestlig retning. Han stoppet og gikk ut av bilen for å betrakte det. Det stod helt stille og det så ut som om det virvlet røk ifra lyset (gjenstanden). Etter noen minutter sluknet lyset brått, og intet var mere å se. Samme værforhold som nevnt i forrige rapport.

24. juni 1976.

En familie med 2 barn, kom kjørende hjemover St. Hanskvelden ca. kl. 23.50. De stoppet ved et veikryss, da de var i tvil om hvilken vei de skulle kjøre. Fruen ble da oppmerksom på et sterkt lys på himmelen under det lette skydekket. Hun gjorde de andre oppmerksom på det store hvite lyset som stod helt i ro. De var da ved Tingnes, og så lyset over Kapp i Toten, ca. 5 km borte.

De kjørte så langsomt denne vei, og etter 1 1/2 minutt sluknet lyset på samme måte som man slukker en lampe. De forteller videre at lyset var stort som 1 1/2 bolighus i bredden, sett fra deres synsvinkel. De har prøvet å rekonstruere hendelsen, og mannen sier at lyset var like blendende som solen, og han er ikke i tvil om at det må ha vært et reelt UFO. Været var lettskyet med svak vind og lett skumring.

Finn W. Kalvik

SVERIGE:

Ufologi på universitetsniveau

Af Anders Palm.

Med bøgerne »Intelligent liv i Universum« og »Galaktiska klubben« under armen vandrer jeg ind i forelæsnings salen. Godt og vel hundrede studenter har tilmeldt sig kurset, og temaet for i dag er »besøg fra andre civilisationer«! Nej, det drejer sig ikke om en science fictionkongres eller en studiekreds arrangeret af ufologer. Hvor utrolig det end lyder, drejer det sig faktisk om akademisk uddannelse på universitetsniveau!

Specialkursus 3: Livsbetingelser i Universet, er det officielle navn på kurset. Hvis det lykkes at holde nerverne i ro og klare den afsluttende skriftlige eksamen, giver det 5 points, hvilket er det samme som en fjerdedel af en akademisk karakter. Det er astronomisk institut ved Uppsala universitet, der har taget initiativet til dette anderledes og meget mærkelige kursus, som er det første af sin art i Sverige, og et af de første i verden. Docent Peter Nilson er en af dem,

Docent Peter Nilson

der har været med og trukket retningslinierne for undervisningen op.

– Rejser mellem stjernerne, rumrejser og besøg fra fremmede civilisationer anses måske almindeligvis ikke for at være ting, man normalt tager op i en videnskabelig sammenhæng, siger han. Men interessen for disse spørgsmål er vokset meget de senere år. Emnet er så fascinerende, at man ikke kan undgå at blive fængslet af det!

Findes der andet liv i universet? Er jorden den eneste planet i vor mælkevej der er bebodt? Eller findes der andre højt civiliserede væsener, der rejser omkring med svimlende hastig-

heder mellem stjernerne? For få år siden var ufologer de eneste, der beskæftigede sig med spørgsmål af denne karakter.

Er de blevet gale i Uppsala?

Nu kan man altså læse til disse ting ved universitetet. Hvad er der hændt? Er de højtagtede gamle professorer i Uppsala gået hen og er blevet vanvittige?

- Nej, så slemt er det ikke, ler Peter Nilson. Tværtimod er det sådan, at den tekniske og videnskabelige udvikling i løbet af de sidste år, har medført et nyt syn på problemer af den her omtalte type.

- Vi har fået øgede ressourcer. Med vore instrumenter har vi kunnet trænge endnu dybere ind i verdensrummets hemmeligheder. Resultatet viser sig som et øget behov for at diskutere spørgsmål som livets udvikling og mulighederne for civilisationer ved fremmede sole. - Den øgede interesse for liv i universet er ikke noget der kun spirer i Sverige. Mange steder rundt omkring i verden har forskere og videnskabsmænd taget emnet op til seriøs debat.

Uppsalakurset begynder med en orienterende forelæsningsdel om universet og solsystemets tilblivelse. Siden går man videre med spørgsmål om livets opståen, chancerne for liv i vort solsystem og mulighederne for intelligent liv andre steder i universet. De afsluttende forelæsninger behandler »besøg af andre civilisationer« og de eventuelle konsekvenser sådanne kontakter vil kunne give anledning til.

Kurset omfatter ialt otte forelæsninger, på hver to lektionstimer, og 14 timers gruppearbejde i smågrupper. Hverken forelæsningerne eller gruppearbejdet er obligatorisk, men for at opnå point skal man bestå den skriftlige prøve, som afslutter kurset.

Alle er velkommen.

- Hvem kan deltage i undervisningen? Kræves der nogen forkundskaber?

- Nej, alle er velkommen til at være med, siger Kjell Johansson, som er kursus- og studievejleder ved astronomisk institut.

- Den eneste betingelse er, at man har indskrevet sig ved universitetet og er registreret her ved instituttet.

I dag gælder der forholdsvis liberale regler for dem, der vil studere ved et svensk universitet. Enten må man som før først have studentereksamen, d.v.s. have gået i gymnasiet. Eller

man kan fra nu af også læse på universitetet, hvis man er fyldt 25 år og har fem års praksis i erhvervslivet bag sig.

Dette anderledes kursus om livsbetingelser i universet har naturligvis medført en øget tilstrømning af studenter til det astronomiske institut.

- Tidligere var omkring 60 studenter registreret her ved instituttet, fortæller Peter Nilson. I dag er dette tal næsten tredoblet.

- De, der deltager, kommer alle mulige steder fra. Mange går på dette kursus ved siden af anden ordinær undervisning. En del af deltagerne kommer fra andre akademiske emner; jurister, biologer, læger og kemistuderende.

En ny måde at tænke på.

Den enorme udvikling inden for rumforskning og den forbedrede teknik, som stilles til astronomernes rådighed, er nogen af de faktorer, der er skyld i kurset i Uppsala. Men den måske vigtigste årsag er en ny måde at tænke på blandt forskere og videnskabsmænd. Ideer og hypoteser, som tidligere betragtedes som vanvittige af den akademiske verden, er i dag blevet håndgribelige realiteter.

- Det billede, mennesket har af omverdenen, forandres hele tiden, siger Peter Nilson. En gang erkendte man ikke kuglelyn som et eksisterende fænomen. Det var først, da et kuglelyn »faldt ned« i en vandtønde og man kunne måle temperaturen, at man ændrede opfattelse.

- Endnu så sent som i begyndelsen af 1800-tallet var meteoriter ikke erkendt af videnskaben. Og hvem ved hvilke fænomener og overraskelser, der venter os, når vi for alvor begynder at trænge ud blandt stjernerne?

De fleste af verdensrummets hemmeligheder ligger endnu foran os. Men kurset i Uppsala er et prisværdigt initiativ - et velkomment forsøg på at åbne porten til morgendagens verden på klem.

UFO-Information 4/76 - G.H.

Der er masser af godt læsestof i UFO-NYT fra 1972 - 1973 - 1974 - 1975 ... Se priserne på side 243.

Underlige lys i formationsflyvning

af Ingemar Hedenvik

Torsdag den 10. juni var to personer i Bergeforsen ude for at inspicere nogle broer i Indalsälven. De opdager da nogle lysende genstande, der kommer ned fra en sky.

Ifølge vidnerne var der god sigt, sydlig vind og et skydække i 3000 meters højde; vindhastigheden var i denne højde sydlig, ca. 15 knob efter det vidnerne fik oplyst hos vagthavende meteorolog på Midlanda flyveplads.

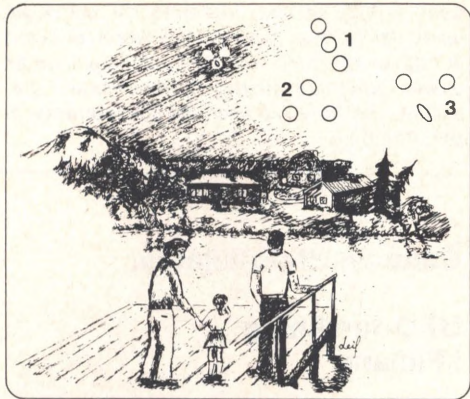
Vidner til observationen var flychefen på Härjedalens Fjällflyg, K. G. Backlund og hans kammerat, elektrikerens Pertti Nieminen, begge fra Bergenforsen. Observationen skete engang i tidsrummet mellem halv ni og ni om aftenen, og den varede i ca. to til tre minutter.

Vi vil her gengive vidnerens beretning. Backlund skriver på spørgeskemaet:

Jeg og Pertti Nieminen var ude for at inspicere nogle broer ved parken i Bergenforsen. Vi stod sammen med en 7-årig pige og talte om broerne. Medens vi står der, siger Nieminen pludselig, at der er et fly under indflyvning til Midlanda flyveplads (i nærheden af Sundsvall). Jeg kiggede op og opdagede da tre lysende punkter, der ligesom dalede ned fra skyerne.

Jeg tog dem også ved første øjekast for et fly, der under en drejning havde tændt landingslysene. Men jeg affærdigede snart denne teori, idet genstandene kom ned og ud af skyen. De begyndte da at sprede sig, og dannede en trekant formation, idet de var fri af skyerne. Herefter øgede de den indbyrdes afstand, samtidig med at lysintensiteten øgedes. Først fløj de frem mod os, stoppede op, fløj frem og tilbage i området. De bibeholdt den samme trekant formation under hele observationen. Med ét forsvandt de lige op i skyen. Vi stod begge og kiggede efter dem og undrede os over, hvad det kunne være. Pludselig så vi igen genstandene komme ud af skyen; lyset var dog svagere nu. De foretog faktisk de samme manøvrer som tidligere, men med den forskel, at den forreste genstand stillede sig på hjøkkant, og i det stærke lys så jeg en ellipseformet krop.

Jeg skyndte mig til en kiosk i nærheden for at ringe og gøre vagthavende meteorolog på Midlanda opmærksom på genstandene. Herefter skyndte jeg mig at løbe tilbage, men så kun, at

genstandene igen forsvandt op i skyen. Genstandene kom tilbage endnu en enkelt gang. På flyvepladsen observerede man ikke noget usædvanligt. Der var ingen fly på vej til Midlanda på det aktuelle tidspunkt.

Yderligere oplysninger.

Genstandene observeredes mod nord, ca. 75° over horisonten. De forsvandt i samme retning.

Lysstyrken, da den var stærkest, sammenlignes nærmest med solens. Der hørtes ikke en lyd under observationen, som evt. kunne føres tilbage til genstandene. Størrelsen bedømmes til lidt mindre end fuldmånen.

Med den opgivne højde som grundlag kan afstanden beregnes som værende 3000 meter til genstandene.

Kommentarer:

Et af vidnerne i denne rapport må nok anses for virkelig kvalificeret. Dette at være trafikflyver fordrer en god iagttagelsessevne og evnen til hurtigt at kunne bedømme en genstands karakter, position og bevægelsesretning. At Backlund skulle have forvekslet observationen af et fly, er helt udelukket. Dette at himlen var overskyet gør, at evt. astronomiske fænomener kan udelukkes.

Pertti Nieminen skriver på sit spørgeskema, at pigen udbrød, måske lidt forsigtigt: »Er det Alfa, der kommer?« (Hun hentyder antagelig til TV-serien »Månebase Alfa« GICOFF's anm.) Desforuden fortæller Nieminen at han er en stærk troende kristen.

At det hele skulle være noget opdigtet, kan af

gode grunde afvises. Vidnerne har set noget usædvanligt, men hvad det har været, er svært at udtale sig om. Vi i GICOFF kan ikke finde en direkte naturlig forklaring til fænomenet i øjeblikket, hvorfor vi må anse det som værende et UFO-fænomen.

Kilde: Sundsvalls Tidning, d. 11. juni 1976, telefonsamtale samt udfyldt spørgeskema d. 29. juni og d. 30. juni 1976.

GICOFF Information, Nr. 4 1976 / C.H.

Suomen Ufotutkijat ry.

UFO-forskning i Finland

Ovennævnte nye organisation i Finland har sendt SUFOI en oversigt omhandlende begivenhederne i store træk i Finland siden april 1975. Vi har på nuværende tidspunkt ikke modtaget nogen fuldstændig rapport over enkelte hændelser, men for at give et indtryk af UFO-forskningen i Finland gengives hovedpunkterne i oversigten.

I perioden april-juni 1975 har Suomen UFO-tutkijat ry modtaget ca. 50 rapporter, lidt over halvdelen fra tidspunkter før 1975. Desforuden samlede organisationen ca. 60 presseklip i perioden.

I juli-september 1975 indkom ca. 30 rapporter, hvoraf godt halvdelen var fra før juli. Efter undersøgelser og efterforskning er organisationen nået frem til, at ca. 10 af rapporterne stadig skal betragtes som uopklaret. Den vigtigste observation fandt sted den 17. juli på Tampere-egnen. I perioden samledes desforuden ca. 25 presseklip.

I tidsrummet oktober-december 1975 registreredes omkring 20 rapporter, som kunne tyde på UFOer. Hovedparten af rapporterne indeholder observationer af forskellige slags lys på himlen, og de givne data er i nogle tilfælde utilstrækkelige til, at der kan foretages en grundigere undersøgelse. Fra pressen har man samlet ca. 70 klip.

Indtil april 1976 er der samlet ca. 30 rapporter, der kan sættes i forbindelse med sandsynlige UFO-sager. Der er til samme dato modtaget omkring 60 presseklip. Der er tilsyneladende stor aktivitet i Finland, og vi håber at kunne bringe en mere detaljeret omtale i næste nr. af en af de mere omfattende observationer.

KML/CH.

Vallentunaboer »testet« af UFO-besætning

Se UFO-NYT 5/76 side 192.

En repræsentant for URD, Bjarne Håkansson, oplyser følgende:

1. Omtalte Sten Lindgren fra IGF var en af drivkræfterne bag denne organisation. IGF er i dag opløst, og medlemmerne er spredt for alle vinde. I det svenske foreningsregister står der at læse, at omtalte organisation var en science fiction gruppe, og den havde ikke på noget tidspunkt berøring med UFO-sagen.

2. URD forsøgte ikke at hindre en opklaring af hændelsen; det man forsøgte var at beskytte observatøren. Observatøren havde på et tidligt tidspunkt udtalt, at han på ingen måde ønskede presseomtale eller besøg af div. UFO-organisationer. Trods en stærk uvilje mod at lade sig interviewe følte han sig til sidst så stærkt presset, at han gav visse oplysninger om hændelsen.

Fra URD's side er man overbevist om, at observatøren ikke har videregivet alle detaljer, og at han grundet presset ikke ønsker det.

3. URD betegner tegningen af de halvgenemsigtige væsener som overdrevet. Observatøren har til URD forklaret, at de tre væsener så ud som en hvilken som helst jordbeboer, måske lidt smukkere, men det vil altid være en skønssag. Klædedragten var ganske enkel.

Tilsyneladende er der et par uoverensstemmelser UFO-Sverige og Projekt URD imellem, og hvem af dem der har fat i den rigtige ende, ja det må være op til den enkelte læser at bedømme.

C.H.

UFOLOGI:

Søren Krarup om Flyvende Tallerkener

af Ole Henningsen

For kort tid siden var pastor Søren Krarup fra Seem ved Ribe igen en flittigt omtalt person i avisernes spalter. Denne gang skyldtes det hans medvirken i TV's BYTIN-GET, der beskæftigede sig med forældres revselsesret over for deres børn.

I den anledning tegnede Virtus Schade et arbejdsportræt af den kendte præst i Weekendavisen Berlingske Aften den 8. oktober 1976. Et sted i artiklen skriver Virtus Schade bl. a. om Søren Krarup:

»Han taler nøgternt, som om han roligt berettede en historie fra hverdagslivet, men han bruger udtryk som »fløjtende ligegyldigt« i sine prædikener og sprogligt pudsige vendinger som »så er den virkelighed virkelig virkelig«, og han taler om flyvende tallerkener i forbindelse med Lazarus. For at understrege, at det er fløjtende ligegyldigt, om den Lazarus for 2.000 år siden nu også var død eller levende, og man må ikke lade sig optage af det »naturhistoriske mirakel«, sagde han i sin prædiken, som var en sammentrængt gentortælling af Søren Kierkegaards »Sygdommen til døden« om netop Lazarus. Og det med at vide, om Lazarus var død eller levende er lige så fløjtende ligegyldigt som at vide, om der findes flyvende tallerkener eller ej, og det er der ingen, der bliver lykkeligere at få viden om, mener han.«

Da det kunne være interessant at få at vide, om Søren Krarup havde en kommentar til problematikken omkring »flyvende tallerkener«, skrev jeg den 11. oktober 1976 i et brev bl. a.:

Har De gjort Dem nogle tanker om begrebet flyvende tallerkener?

Mener De i den forbindelse, at de observerede fænomener udelukkende skyldes misidentifikation af naturlige fænomener, fly, balloner etc.? Eller mener De, at der kan være tale om

reelle fænomener, enten oprindelsen så skal søges i naturfænomener, rumskibe fra andre kloder eller i observatørens eget indre?

Iflg. referatet sagde De i Deres prædiken, at det er ligegyldigt, om Lazarus var død eller levende, eller om der findes flyvende tallerkener.

Men hvis der i problematikken omkring flyvende tallerkener ligger en ny viden at hente, enten det nu skyldes naturfænomener, rumskibe eller et psykologisk fænomen, så er det vel sådan set ikke ligegyldigt?

Eller konkluderer De, at de fleste ting i virkeligheden er ligegyldige?

Få dage efter indløb Søren Krarups svar dateret den 13. oktober 1976, hvori det bl. a. hedder:

Virtus Schades referat af min prædiken er for så vidt forkert som han ikke får sagt, at det for mig drejer sig om, hvad der angår mig, det enkelte menneske; at det med andre ord drejer sig om modsætningen imellem en personlig meddelelse og en upersonlig viden. Mit liv bliver ikke væsentligere eller sandere at leve, fordi jeg får noget mig uvedkommende at vide. Derimod bliver det til at leve, når jeg får en personlig eller eksistentiel besked. Dette skulle parallelliseringen med flyvende tallerkener sige. De ligger på videns plan – men her kan problemet sikkert være interessant og reelt.

Med venlig hilsen
sign. Søren Krarup.

Medlemsorientering

Under denne overskrift vil SUFOI præsentere læserbreve og diverse oplysninger til bladets læsere.

I sidste nummers »Medlemsorientering« gjorde jeg opmærksom på, at vi ønskede at bringe læserbreve i bladet. Interesserede blev opfordret til at skrive hertil. Det resulterede i 3 henvendelser, som vi bringer nedenfor:

Til læserbrevkassen!

I UFO-NYT 5/76 ang. læserbrevet fra fru Lergrav.

Jeg ville gerne høre, hvordan fru Lergrav kan udtale sig på medlemmernes vegne. I hendes læserbrev skriver hun:

... »Alt for ofte er der ting og sager, Deres læsere ikke kan greje ... «.

Jeg ville gerne gøre fru en opmærksom på, at når De skriver, at vi andre læsere ikke kan greje den omtalte rapport, så må det stå for Deres egen regning. Når jeg læser de rapporter i bladet, så er jeg skam nødt til at tænke i andre baner, og det fremgår af den omtalte rapport klart og tydeligt, at et eller andet hænger under objektet og lyser; jeg kan i denne forbindelse sige, at man ofte i folkemunde siger, at han/hun ligefrem lyser af energi. Selv om energi ikke kan ses, så er det sikkert ikke den form for energi, observatøren har ment, da vedkommende skrev sin rapport.

- Lidt ris til UFO-NYT: Det hænder nu og da, at der i bladet fremkommer artikler om en observation, som er kort fortalt, og så kan jeg som læser blive henvist til et ældre nummer, som jeg ikke kan få fat i. Jeg ville gerne høre, om det ikke var muligt, at SUFOI skrev om hele observationen, da det f. eks. for mig, er en umulighed at få fat i numre fra før 1970?

- Men til lykke med brevkassen, som jeg nok vil bruge, når der er noget »galt«.

Med venlig hilsen
gartner Jack Sundbeck
(forkortet af red.) 2650 Hvidovre.

Svar til hr. Sundbeck:

Deres bemærkninger til fru Lergravs læserbrev skal vi ikke kommentere, men det hører vist da til sjældenhederne, at vi i Rapporthjørnet omtaler parallelle UFO-tilfælde længere tilbage end 1970. Af pladshensyn kan det nok blive vanskeligt gang på gang at medtage større rapport-omtaler fra tidligere årgange, men vi takker, fordi De har gjort os opmærksom på problemet. Jeg har ladet det gå videre til bladets rapportredaktion. - I øvrigt er det rigtig nok svært at skaffe UFO-NYT længere tilbage. Jeg henviser til oversigten sidst i denne Medlemsorientering.

Læserbrev til SUFOI:

»Fata morgana-UFO'er«.

Er man UFO-interesseret, så ransager øjnene himlen - i lys og i mørke. Det hænder, man ser noget, især når mørket er faldet på. Et mystisk lysfænomen på den mørke himmel. Straks forbinder tankerne det med et UFO. Måske er det et UFO. Men oftest er det jo nok noget, som har sin naturlige forklaring, og det kan endda være en overraskende forklaring.

For snart 3 år siden læste jeg i Morgenavisen Jyllandsposten, at et overvejende antal af den danske søredningstjenestes 70 udrykninger i sidste halvår af 1973 skyldtes, at kystbeboerne havde observeret røde lyssignaler over havet. Men i ingen af tilfældene kunne spores nogen nødsituation.

Den daglige leder af Søværnets operative kommando - SOK - i Århus, orlogskaptajn F. Poulsen siger (ifølge ovennævnte blad) at man i en del af tilfældene har fundet årsagen til de falske nødmeldinger. Ekstraordinære meteorologiske forhold kan spille ind og medvirke til, at dagligdags fænomener opfattes som nødsignaler.

En dag med usigtbart vejr i Køge opstod der pludselig en kortvarig, men markant, opklaring. Det medførte, at man fra Køge kunne se de røde flashlys fra startende jettfly i Kastrup. De røde flashlys så i en periode ud nøjagtig som nødraketter.

I et andet tilfælde kort før jul blev der både fra Århus og Djursland observeret lysfænomener, der bedømtes som nødsignaler fra skibe i Kattegat. En nærmere undersøgelse viste, at det drejede sig om øvelsesskydning i Østersøen, men at særlige meteorologiske forhold i forbindelse med ekstraordinær stor sigtbarhed,

gjorde, at disse skydninger kunne observeres på Kattegat-kysten, hvor de udløste alarm til SOK.

Jeg fremdrager ovenstående, fordi jeg synes, det er værd at vide, at meteorologiske forhold og ekstraordinær sigtbarhed kan skabe forvirring og spille observerende et puds - ja ligefrem skabe en slags »*fatamorgana-UFO'er*«. Det ville være forståeligt om nogle har ment, at lysfænomenerne havde forbindelse med UFO'er. Ser man på Danmarkskortet, så er det virkeligt forbausende, at skyderiet i Østersøen kan forårsage lysfænomener på Djursland og over Kattegat. Afstanden er stor. Selvom problemet her jo nok hører til sjældenhederne, så er det dog for UFO-interessererede af værdi at have kendskab til sådanne naturfænomener.

P. I. Nissen Jøker
2300 København S.

Svar fra SUFOI:

Da vi ikke har noget ønske om at gøre UFO'erne mere mystiske, end de i forvejen er, så har vores Rapportcentral søgt at skaffe sig et godt kendskab til de forhold, som muligvis kunne fejltolkes som de såkaldte UFO'er. Heriblandt findes netop nogle af de ting, som De omtaler. Nødraketter og skydemål hører begge til de forklaringer, som vi ofte har måttet give til vore observatører. Vi medgiver, at det kan lyde utroligt, men på trods af Jordens krumning, afstanden etc., så kan østtyskernes skydemål (i 3.000 m højde!) under særlige vejrforhold ses helt fra Kattegatkysten. Flyvevåbnet har gang på gang bekræftet det for os. Vi er i øvrigt altid »på vagt«, når vi hører om et rødt UFO set over vandet. Muligheden for nødraket er umiddelbar, men på den anden side skal observationen ses i sin helhed. En observation af røde lys over havet i f. eks. 10 min. kan ikke skyldes disse raketter, da de ikke kan holde sig oppe i al den tid. Tak for Deres brev. Måske vi skulle omtale hele dette problem i en senere og mere uddybende artikel?

Et spørgsmål til brevkassen.

Findes der tyske alarmkæder i Sydslesvig? I tilfælde af »ja«: Kan de danske alarmkæder så ikke få et samarbejde i stand?

Hilsen
Torsten T. Jensen
6400 Sønderborg.

Svar fra SUFOI:

For det første vil jeg lige sige, at der kun findes én dansk alarmkæde, og at denne opfindelse i øvrigt er dansk. SUFOI's alarmkæde har til formål hurtigt at få vidner frem til en eventuel UFO-observation, så denne bliver bedst muligt bevidnet og iagttaget. Det ville følgelig være en fordel om også tyske organisationer deltog. Men af en eller anden årsag er der ikke i Tyskland nogen større UFO-organisation, som har de samme formål som SUFOI, nemlig en vis form for opklaring af UFO-problemet. Der findes en stor tysk organisation (DUIST) - oplysninger kan fås hos undertegnede - men dens formål og virke er væsentligt forskellig fra vores. Rapporter interesserer ikke denne organisation i væsentligt omfang. Det er derfor ikke muligt at samarbejde med Tyskland på dette område. I øvrigt kan jeg tilføje, at der i de seneste 3 år er dukket nye UFO-grupper op i Tyskland, som ønsker at vide noget om UFO'er, og derfor har indledt et samarbejde med os; men da de ligger i Sydtykland, er et alarmsamarbejde ikke kommet på tale endnu.

Jeg kan dog tilføje, at vi har et udmærket samarbejde med Norge og Sverige på dette punkt! - Eventuelle interesserede i Alarmkæderne kan rette henvendelse til undertegnede!

Ældre årgange/ løse numre af UFO-NYT:

Årgang 1972.....	kr. 20,00
Årgang 1973.....	kr. 25,00
Årgang 1974 (nr. 3, 4, 5, 6).....	kr. 25,00
Årgang 1975 (nr. 3, 4, 5, 6).....	kr. 30,00
Årgang 1976.....	kr. 55,00

Bladene bestilles ved at indsende beløbet til:
postgiro 9 11 77 25,

SUFOI
postbox 6,
2820 Gentofte.

Husk at anføre, hvad det er, De bestiller!

Spørgsmål til brevkassen eller SUFOI bedes sendt til:

SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte

Venlig hilsen
Peter A. Hansen
Informationsafdelingen

observationer

Fra Umvuma til Beit Bridge med UFO-eskorte 2. del

Carl van Vlierden

Under mit interview henledte jeg Peters opmærksomhed på, at han i sin rapport havde antydnet, at objekterne muligvis var drevet af solenergi: Hvorfor?

Peter: »Fordi solen ikke var der.«

CvV: »Men hvorfor?«

Peter: »Jeg ved ikke rigtig . . . «

Frances: Fordi de kom op fra det sted, solen gik ned, og vi troede, at det lys, der kom op fra horisonten var energi fra solen. Der var heller intet rødt solopgangsskær, og det fik mig til at tro, de absorberede sollys, fordi vi havde slukket lygterne, og de kunne ikke have tappet energi fra dem, hvis det var det, de var ude på. Det var frygteligt. Det var det værste stykke vej, fordi vi anede ikke, om vi stadig var på jorden.«

Peter: »Ja, der var jo stadig disse her sumpe.«

Ved Grænsen.

Frances vågnede, da de nærmede sig Beit Bridge omkring kl. 07.00 om morgenen. Solen skinnede ikke, og de kunne stadig se de to objekter. Ved grænsekontrollen henledte hun ikke toldernes opmærksomhed på UFOerne. Desuden – og det kan have været et rent tilfælde, – var hun noget forvirret med hensyn til tiden. Uret inde i den rhodesiske grænsepost viste 08.30 og hen over vejen kunne hun se, at uret på den sydafrikanske grænsestations tårn viste det samme, men både deres egne armbåndsure og uret inde i bilen viste knap 07.30.

De rhodesiske grænsevagter var de første levende væsener, de havde set siden de forlod Fort Victoria, og de var iført safaritøj. Da de så Frances og Peter, blev de forbløffede og spurgte, om de kom direkte fra Nordpolen. Samtidig

var der en, der tændte for en radio, og heri blev det sagt, at klokken var 07.30.

Nu var UFOerne borte, og solen skinnede, som den plejede, men de kunne ikke huske at have set den stå op. Peter mente, at UFOerne var forsvundet lige op i luften og ud af syne.

De manglende kilometer.

Da Peter aflæste triptælleren, som han havde stillet på nul i Fort Victoria, blev han overrasket over at se, at den kun havde talt 17 km. Vejdistancen fra Fort Victoria til Beit Bridge er 288 km. Han havde tanket op »til randen« i Fort Victoria og regnede med at skulle have yderligere forsyning ved den sydafrikanske grænsepost i Beit Bridge. Da han forsøgte at gøre dette, viste det sig, at tanken kun kunne rumme mindre end 2 liter, og det må være, hvad der var blevet brugt mellem Fort Victoria og det sted, hvor de anden gang i løbet af natten havde fået følge af UFOerne.

Dette var en bemærkelsesværdig afslutning på en bemærkelsesværdig – til mareridt grænsende – nats kørsel.

II. Tidligere mærkelige oplevelser.

Peter og Frances holdt tand for tunge. For enhver normal person, dvs. for enhver lægmand, der kun har haft lidt berøring med UFO-fænomenet eller andre besynderlige fænomener, ville deres historie sikkert have lydt latterlig. Men som det senere vil ses, er der andre faktorer, som har spillet ind og fået dem til at forblive tavse om deres oplevelse.

Astralvandring.

Peter havde indført en bemærkning om astral-

vandringer i sin rapport, og jeg spurgte ham derfor om dette punkt. Han fortalte mig, at han var vant til astralvandring indtil for 4-5 år siden. Han var begyndt på dette, da han var 14 - i pubertetsalderen - og han fortsatte dermed til han var 19. Da han traf Frances, holdt han op, fordi hun ikke kunne lide det.

Frances: »Der var een nat, hvor jeg fik et frygteligt chok; han lå og sov, og så pludselig . . . ja, jeg troede, han var død, fordi han åndede ikke og hans hud var nærmest transparent, jeg kunne næsten se igennem ham. Jeg forstod, at han var på astralvandring, for jeg mærkede, at han åndede, omend meget svagt. Jeg var godt klar over, at jeg ikke måtte vække ham, så jeg lod ham være, men ca. 10 minutter senere var han normal igen, og så vækkede jeg ham. Siden har han aldrig gjort det igen og (henvendt til Peter): jeg ved ikke, hvad der skete den gang . . . jeg har aldrig spurgt dig.«

Cv V.: Når du har været på astralvandring, har du så set snoren, der forbinder dig med din fysiske krop?«

Peter: »Ja.«

CV V.: »Og denne sidste (UFO) oplevelse . . . ?«

Peter: »Jeg følte det på selvsamme måde. Det var nøjagtigt den selvsamme oplevelse, som når man forlader sin fysiske krop, som de første stadier, hvor man slapper af og går ind i sig selv for at forberede sig på astralvandring. Sådan følte jeg det.«

Telepati, selv-hypnose, etc.

Peter fortalte i sin beretning, at hans telepatiske evner var blevet mindre siden oplevelsen 30.-31. maj 1974, men at hans koncentrations- og indlæringssevne var blevet meget større. Jeg spurgte ham, hvor gammel han var, da han først opdagede sine telepatiske evner.

Peter: Ved puberteten, omkring 14-årsalderen fandt jeg ud af, at jeg var i stand til at foretage astralvandring, selv-hypnose, og at jeg havde telepatiske evner. Alt sammen noget, der ligger langt uden for normale drenges adfærd. Jeg brugte telepati som selvskabsunderholdning! - meget primitivt, fordi jeg aldrig blev særlig god til det. Nu har jeg mistet evnen.«

Cv V.: »Kan du stadig foretage astralvandring?«

Peter: »Nej, jeg har forsøgt, men jeg kan ikke mere.«

Cv V.: »Og du, Frances, din fantastiske hukommelse?«

Frances: »Ja, jeg kunne før en eksamen læse en bog igennem og næsten huske den ordret, men nu er denne evne fuldstændig væk.«

En anden flyvende tallerken.

I sin beretning har Peter anført en vigtig notits. Han omtaler en hændelse, som kan have noget at gøre med, at UFOerne fulgte efter dem: Han

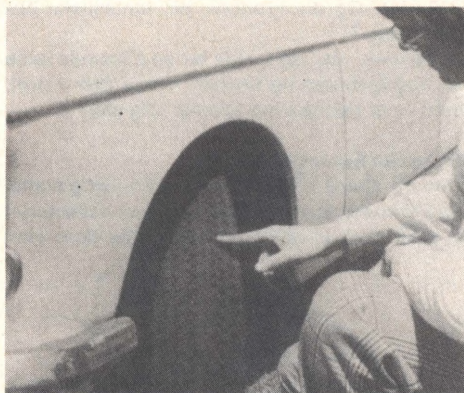
så en flyvende tallerken i juli 1964. Han har tegnet en udmærket skitse af objektet og skildret oplevelsen i detaljer. Han kørte sammen med sin far i dennes varevogn på en grusvej fra Gwelo via Selukwe til Shabani.

Beretningen om Peter og Frances.

Der var en jordvold ved et sving, og da de kom omkring hjørnet, så de UFOet, ca. 1,20 m fra vejen. Det var omkring 18-20 meter bredt. Da det lettede, blev de indhyllet i varme, røde støvskyer. Objektet var metalgråt med mørke partier, hvor (han mener - SUFOI) kraftcentret var. Støvet klæbede til bilen i ugevis. Det havde ligefrem brændt sig ind i lakken på den hvide varevogn. De havde haft en ladning elektronisk udstyr i vognen, og efter oplevelsen med UFOet fandt de, at hver eneste diode i udstyret var beskadiget, og de måtte tage hjem for at udskifte dem. Faderen, som ikke var spor interesseret i UFOer havde bedt Peter om at tie med denne oplevelse, og faktisk havde Peter ladet denne ting »gå i glemmebogen« indtil nu.

Vognen.

Peter fortalte også, at efter oplevelsen i 1974 sammen med Frances viste det sig, at bilens dæk overhovedet ikke var blevet slidt. Peter havde købt nogle billige slidbaner til turen, da det var hans agt at vente med at købe nye Michelin-dæk til sin Peugeot til han kom til Sydafrika, hvor disse er meget billigere end i Rho-

desia. Nu, 7 måneder senere, er slidbanerne stadig i fin stand. Selv om de har kørt over 7.000 km med dem, er de stadig som nye. Peter fortalte derimod, at de havde haft en masse vrøvl med koblingen og dynamoen, som var udbrændt, noget der normalt kun sker ved at der køres for stærkt – og han troede nu nok, at det skyldtes den høje fart på turen fra Rhodesia . . .

Udspurgt under hypnose.

Kontakt afsløret.

Carl van Vlierden ordnede det sådan, at det unge par kunne blive udspurgt under hypnose. Dette skete i Dr. Paul Obertik's konsultation i Durban i begyndelsen af december 1974.

Dr. Paul Obertik rejste til Syd Afrika i slutningen af tresserne fra Tjchechoslovakiet, hvor han havde studeret og afsluttet sin medicinske uddannelse. Han er medlem af South Africa Society for Psychical Research (afdelingen i Natal), og han benytter sig af hypnose i sit arbejde i forbindelse med psykiske studier. Det var i dette selskab, han mødte Carl van Vlierden, og de fandt ud af, at de havde fælles interesser inden for dette område.

Peter viste sig at være et ideelt emne for dybdehypnose. Som beskrevet i The Natal Mercury den 16. januar 1975, fortæller dr. Obertik, at der er flere niveauer inden for hypnose: let, mellem og dyb -. Under let hypnose kan det ske, at individets underbevidsthed fremfører egne meninger og giver udtryk for fejlagtige overbevisninger. I dyb hypnose, – og Peter var i

meget dyb hypnose – kan intet skjules, og sandheden vil altid komme frem.

På baggrund af doktorens betydelige medicinske og eksperimentelle erfaring med hypnose, var hans eneste konklusion den, at Peter havde oplevet de ting, han talte om.

Med Frances var det anderledes. Hun kunne ikke under hypnose huske mere end ved fuld bevidsthed. Hun var jo faktisk også uden bevidsthed mellem Fort Victoria og Beit Bridge.

Her følger så et udskrift af båndoptagelsen af undersøgelsen (udspørgningen) under hypnose. Læseren bedes undskylde visse lakuner, hvor ordene – udtalt sløvt og monotont af den hypnotiserede – var uforståelige.

Den 3. december 1974.

Dr. O.: Nå, Peter – hører du mig. Du kan se det hele. Fortæl mig en gang til. Du kørte omkring 12 km fra Fort Victoria. Hvad skete så?

Peter: Vi var ca. 12 km fra Fort Victoria, da vi opdagede de 2 objekter. Der var 2 fartøjer sammen. Et var omkring 85 grader borte(?), det andet var 90 grader lige over vognen ca. 200–300 yards oppe. Den sendte stråler af lys ned . . . eller stråler af en eller anden art, jeg ved ikke hvilken . . . (?) som gav vognen dens egen vilje, egen kraft, retning, fart kontrol, styreevne, lys, alting. I et enkelt tilfælde fortalte vognen mig oven i købet, hvad jeg skulle gøre og hvorledes jeg skulle gøre det: ryge en cigaret . . . tænde lighteren . . . skifte gear . . . dreje radioen fra L.M. stationen til en anden station. Det var da vi hørte stemmer i radioen, der lød, som de kom fra L.M. (Lourenço Marques i Mozambique) men var det ikke. Det var direkte signaler fra fartøjet lodret over os, der sendte til radioen, som gav impulser til bilen . . . til kabinen og til . . . Jeg forsøgte at kæmpe mod det under hele turen, – det uægte sceneri, en skærm, blev anbragt uden for vognens forrude, sideruder og bagrude. Det var fra et eller andet sted, jeg ikke kender. Hele turen kørte vi helt uden at være i berøring med vejbelægningen. Vi kørte overhovedet slet ikke på vejen. Vi kørte i en ret linie fra Fort Victoria til . . . til . . . 3 km uden for Fort Vic . . . (Beit Bridge? E.D.) Så kørte vi igen på selve vejen, og begge objekter lå nu 2–3 miles direkte over os, den ene ca. 80 grader i forhold til bilen, den anden direkte over. Dette er meget kort, hvad der skete. Flere detaljer . . . flere detaljer . . .

Dr. O.: Slap af, Peter. Du kan godt huske, hvad du vil sige. Sig det så. Hvad er det for flere detaljer? Peter. Hvad er det, du vil sige om flere detaljer, Peter?

Medrejsende.

Peter: Vi blev programmeret inde i bilen. Min kone faldt i søvn eller blev dysset i søvn af radioen, som var »deres« stemme, så hun kan ikke huske ret meget af, hvad der skete inde i vognen. Så var der skikkelsen, der var sendt (egl. »strålet«, projiceret(?)) ned på bagsædet, hvor den forblev under hele turen. Den meddelte mig, at jeg skulle se, hvad jeg ønskede at se, inde og udenfor og hvad den selv angik. Jeg ville kun se det, jeg ønskede at se: hvis jeg ønskede, den skulle se ud som en and, så så den ud som en and; hvis jeg ønskede, den så ud som et uhyre, så så den ud som et uhyre. Jeg ved ikke... hvad de gjorde... for jeg ved ikke hvordan... jeg må forsøge at huske, fordi jeg må... de...

Dr. O.: De... ja?

Peter: Det tog dem ca. 7 sekunder at finde ud af, at jeg havde kommunikeret med fortiden, og at jeg havde kontrol over mine tanker (sindet) og var i stand til at suggestionere mig selv ved selvhypnose. De udslettede dette, dvs. de prøvede at udslette dette, således at jeg ikke ville være i stand til at blive hypnotiseret og fortælle, hvad der skete inde i bilen... jeg kan bare ikke huske... De var meget dygtige. Jeg kom aldrig op i fartøjet, men jeg kunne gennem strålerne se, hvad der skete inden i det og hvordan det så ud...

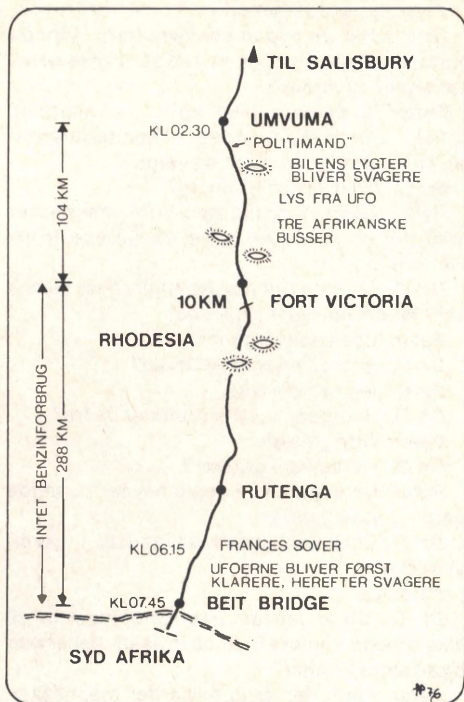
Dr. O.: Hvordan så det ud, Peter? Fortæl mig det.

UFO'ets indre.

Peter: Det havde tre dæk (niveauer).

Underste dæk... var kraftaggregatet... andet dæk var (Peter snubledede her over ordene) maskin...dæk..., rum, hvilerum... kommunikations... opholdsrum. Øverste dæk var... komplet flyvedæk... inter-astralt kontrolcenter. To lufttomme rør kædede hele enheden sammen. Ved at anbringe sig i røret, bragtes man til det ønskede dæk. Transporten inde i fartøjet skete ved vakuum-sug (tryk) vakuum... inde i rør... inde i enhederne...

Det var omkring 24-27 meter i diameter og 18 meter højt. Maximal trykket var... well... ((Peters tale nu meget utydelig og mumlen-

de)... horizontal planer fra yderkanterne... lateralt gik de til (?) ved tryk direkte op og direkte ned. De havde en stabilisatorenhed til at simulere begge... i laboratorieafdelingen. Det var... Ethvert menneske, som blev taget indenbords kunne placeres i denne afdeling, og omgivelserne kunne simuleres fuldstændigt... det er bare et tom-rum, men ved at bruge menneskets evner eller mangel på viden, kunne de bibringe ham det, han ønskede at se, eller hvor han ønskede at være.

Væsenerne.

Dr. O.: Hvordan så de ud, Peter? - Ja, hvad lignede de?

Peter: De så ud som jeg ville have dem til at se ud. Lignede de en and, så de ud som en and. Lignede de et uhyre, så de ud som et uhyre.

Dr. O.: Har de nogen virkelig form? nogen virkelig form? De kan altså være alt, hvad man forestiller sig, har de nogen reel form? Er de fysiske væsener?

Peter: fysisk.

Dr. O.: De er fysiske væsener?

Peter: fysiske væsener.

Dr. O.: Har de nogen konstant form, som de normalt antager? nogen skikkelse i hvilke de viser sig for hinanden?

Peter: De der var i bilen og i . . . rumfartøjet, var al . . . hvad jeg kunne se. Af samme størrelse, farve, udseende, form og vægt.

Dr. O.: Og hvordan så de ud?

Peter: Samme grundtræk som mennesker med store brystkasser, halse, ubehårede, to arme, to ben ((?)).

Dr. O.: Samme ((genetiske?)) organer som vi har? Mandlige eller kvindelige?

Peter: Ingen kønsorganer.

Dr. O.: Hvordan formerer de sig?

Peter: Jeg ved det ikke.

Dr. O.: Hvordan . . . hvor kommer de fra?

Peter: Ydre galaxer

Dr. O.: Hvilke ydre galaxer?

Peter: De sagde ikke nogle navne . . . sagde bare . . . ydre galaxer.

Dr. O.: Er de venligtsindede mod os . . . jordiske væsener?

Peter: Ja.

Dr. O.: De er venlige. Hvorfor optager de så ikke direkte kontakt med os, hvis de behersker disse store kræfter?

Peter: Fordi der er to milliarder mennesker, som ikke ville forstå dem, som ikke ville vide, hvordan man skulle nærme sig dem, se på dem, se dem, tale til dem . . .

Dr. O.: Kan de ikke få dem til at forstå?

Peter: Nej, for så måtte de ændre verden, og det ønsker de ikke.

Dr. O.: Tror de på Gud, Peter?, Tror de på Gud?

Peter: Ingen Gud

Dr. O.: De tror ikke på Gud?

Peter: Ingen guder

Dr. O.: Hvad tror de på? Tror de på uendelig . . . tror de på udødelighed?

Peter: De er utroligt avancerede.

Dr. O.: Er de udødelige?

Peter: Nej

Dr. O.: Er de dødelige? Dør de, Peter?

Peter: Ja

Dr. O.: I jordtid, hvor længe lever de?

Peter: Det ved jeg ikke.

Rejsende i tid.

Dr. O.: Hvor langt kan de rejse, Peter? Hvor hurtigt? Kan de rejse hurtigere end lyset?

Peter: De rejser i tid, ikke i lys.

Dr. O.: De rejser i tid, hvad mener du helt nøjagtigt med det?

Peter: De kan rejse i tiden . . . lysets hastighed er for langsom til at tilbagelægge milliarder af miles på sekunder. Hvis de ønsker at tage fra punkt A til punkt B, må de gå tilbage i tiden for at komme til jorden, så de sender sig selv tilbage i tiden. De er rejsende i tid, ikke i rum.

Dr. O.: Hvorledes taler de? Snakker de, eller kommunikerer de bare?

Peter: De . . . mentalt . . . de kan det engelske sprog perfekt, og de kan ethvert sprog, alle sprog i galaxerne.

Dr. O.: Vil du dermed sige, at de behersker hele universets viden?

Peter: Hele universets viden, men vi i galaxerne er kun som et stykke af et knappenålshoved skåret i en milliard stykker.

Dr. O.: Hvilken verden kommer de fra? ligner den vor? er der ilt?

Peter: De kommer fra 12 planeter i mælkevejen . . . og de slås ikke. Der er ingen krige, fordi de er ca. 2000 år forud for Jorden.

Dr. O.: Så det vil tage 2000 år at nå dertil (for os) [Mon doktoren misforstod og således kom ind på et galt spor?]

Peter: 2000 lysår.

Dr. O.: Hvad siger de om jorden, Peter? Vil den blive fredsfyldt? Vil vi overleve?

Peter: De vil ændre jorden på samme måde som de ændrede pyramiderne. De ændrede[?] krigene. De ændrede alt ved at indføre deres måde at gøre tingene på.

Dr. O.: Hvordan vil de gøre det?

Peter: Det ved jeg ikke.

Infiltratorer.

Dr. O.: Fortæl mig Peter, er der nogle af dem imellem os uden at vi lægger mærke til det?

Peter: Tusinder[?]

Dr. O.: Som er iblandt os?

Peter: De er kontorassistenter, maskinskrivere, forretningsmænd, universitetsstuderende, lærere, skraldemænd . . .

Dr. O.: Peter, hvis man nu ønsker at skabe kontakt og ønsker viden fra dem, vil de så give os den? Vil de træde i kontakt med os, hvis man ønsker det?

Peter: De skaber kun kontakt, når de selv ønsker det. Og ved at påvirke andre. De gør aldrig noget direkte, på Jorden . . . det ville gøre dem til topfigurer, sætte dem op på en piedestal. De påvirker kun. De er planlæggere og ledere af

en person, som vil gøre og få indgivet de [?] ting, som er rosværdige.

Menneskeheden vil overleve ved deres påvirkning, som de vil give til vor . . . [Her løber båndet ud.]

Redaktøren af Flying Saucer Review, Charles Bowen, skriver, at det var en bemærkelsesværdig oplevelse at lytte til båndoptagelsen. På baggrund af det, han hører det unge par sige, mener han, at de har haft en yderst virkelig og foruroligende oplevelse. Der er ingen tvivl om, skriver han, at Peter så op i noget, måske et virkeligt, eller et simuleret, rumfartøj (bemærk, at han kun bruger denne betegnelse, i modsætning til »UFO« eller »flyvende tallerken«, når han taler under hypnose), og at det forvirrede ham en del. Med hensyn til resten af den under hypnose givne beretning må vi bevare et åbent sind, skriver C. B. Var det sandheden, eller en eller anden løgnehistorie, et resultat af »deres« hjernevask? Tilbage står, at beretningen har ikke så lidt til fælles med nogle af de »budskaber«, vi har hørt tidligere.

Læserne vil uden tvivl allerede have opdaget selvmodsigelser som den om, at UFO-væsenerne kommer fra »ydre galakser« og senere fra »tolv planeter i mælkevejen« (som er den allerinderste galakse for os!). Dette betyder selvfølgelig ikke, at Peter ikke kan have fået historien indplantet i sin underbevidsthed af ikke-jordiske, eller andre, kræfter. Det er måske alt sammen led i en eller anden langfristet kontrolproces.

Bilen er - da indførselsafgifterne i Sydafrika er for høje - blevet sendt tilbage til Rhodesia, hvor den blev solgt til en sagfører, der ikke kendte til parrets oplevelse i 1974.

Det forekom C.B., at båndet endte noget brat, og han har senere fået oplyst, at der var lidt mere af interviewet. Mr. van Vlierden har lovet at sende dette sammen med et bånd fra endnu en hypnose-»seance«.

*Flying Saucer Review,
august 1975/KML*

SUFOIs kommentar:

Ganske vist var der gået ½ år fra den hævdede oplevelse til der blev optaget rapport, og det er måske forklaringen, men derfor er det alligevel ærgerligt, at van Vlierden tilsyneladende ikke har forsøgt at få fat i tankpasseren og senere

grænsevagterne og fra dem fået en bekræftelse på, at de to unge var klædt i vintertøj. Man må også beklage, at såvel van Vlierden som dr. Obertik ikke stiller neutrale spørgsmål. Svagheden heri røbes især under hypnoseinterviewet, hvor Peter tilsyneladende flere gange blot efterplaprer nøgleordene i spørgsmålene. Ud fra bemærkningen: »Fortæl mig en gang til«, kan vi forstå, at Peter har fortalt historien en gang før, og det kunne måske være interessant, om vi havde fået lejlighed til at sammenligne udtalelserne (- og ikke mindre spørgsmålene!) fra det første interview med disse senere. Som sædvanlig hører vi meget gerne kommentarer fra læserne også til denne beretning! For eksempel kan talen om astralvandring osv. jo nok få en og anden til at finde den skeptiske mine (og pen) frem. Nogle vil vel også være betænkelige ved dr. Obertiks beskæftigelse med psykisk forskning - og sådan kan man blive ved.

IOKj

MÅNEDENS BEDSTE
SCIENCE-FICTION

Spar 20 pct.!

Abonnementstilbud til alle læsere!

Indsend nedestående kupon — tegn kvartals- eller årsabonnement på

MÅNEDENS BEDSTE SCIENCE-FICTION

og spar 20 pct. i tilgift får du magasinet tilsendt GRATIS.

Løssalgspriis kr. 4,85
Kvartalsabonnement: kr. 11,65.
Årsabonnement: kr. 46,60.

Jeg bestiller herved:

Kvartalsabonnement kr. 11,65.
 Årsabonnement kr. 46,60.

Navn
Adresse
Postnr. By

Betalt vedlagt i check Indsat på giro 4101278
Sendes til Dansk Bladdistribution, Postboks 2125, 1015 København K.

MÅNEDENS BEDSTE
SCIENCE-FICTION

Er ufonauter rejsende i tid?

S. E. Priest.

Dette er en rent spekulativ artikel, der handler om den mulighed, som andre også har været inde på: at UFOer kan være tidsrejse-maskiner. S. E. Priest kommer imidlertid med nogle interessante ideer, og da emnet er aktuelt i videnskabskredse, hvor man eksperimenterer med forsøg vedrørende tid, bringes dette indlæg. En af de teoretiske fysikere, som beskæftiger sig med dette spørgsmål, har vist interesse for Peter og Frances-historien om deres mareridt-agtige rejse fra Umvuma til Beit Bridge, bragt i sidste og dette nr. af UFO-NYT. Men nu til S. E. Priest's egen artikel:

Jeg har været interesseret i »UFO-fænomenet« siden 1950 og abonneret på tidskriftet Flying Saucer Review længere end jeg egentlig kan huske, men gennem hele denne periode har jeg sjældent set noget forslag bragt frem om, at UFOer kan have forbindelse med rejser i tid: at UFOer måske kan transportere folk fra vor egen fremtid eller fra andre planeters fremtid. Jeg tror, det er umagen værd at se bort fra ikke-jordiske væsener (i det mindste ikke-jordiske væsener fra vor tid), fra beboere fra den indre jord eller fra andre dimensioner og give teorien om rejser i tid mere end blot flygtig opmærksomhed.

Lad os til at begynde med gå ud fra, at mennesket sikkert vil blive i stand til at foretage rejser i tid engang i fremtiden; en fremtid, der når man tænker over det – er uendelig og ikke engang afhængig af den fortsatte beståen af Moder Jord. Ligesom vor fjerne forfader, hulemennesket, f. eks. for 50.000 år siden kunne have fastslået, hvis han havde haft fantasi nok, at TV måtte blive opfundet før eller senere, således kan vi med vor avancerede teknologi og viden sige med sikkerhed, at på eet eller andet tidspunkt i fremtiden vil vore efterkommere opfinde en tids-rejse-maskine, hvadenten det så bliver i næste århundrede eller om 1 million år. Det faktiske tidspunkt for opfindelsen er ligegyldigt, for når først mulighed for rejser i tid er nået, vil alle tidligere tidsaldrer kunne besøges, hulemenneskets såvel som vor, år 1066 efter vor tidsregning, eller år 10.066 før vor tidsreg-

ning. (I forbifarten tror jeg, det er rigtigt at sige, at rejser i tid kun kan blive rejser i fortiden. Fremtiden vil på ethvert givet tidspunkt være uformet og derfor ikke eksistere.)

Efter at have fastslået, at rejser i tid må blive virkelige på basis af, hvad vi selv har nået indenfor den historiske tids kun fem eller seks tusinde år, skulle vi måske prøve at undersøge den tekniske side af sådan en præstation. Jeg siger »prøve« – fordi jeg personlig ikke har den fjerneste idé om, hvordan sådan noget kan lade sig gøre rent teknisk. (Vi kan ikke tage stilling til »psykiske rejser i tiden« inden for denne artikels ramme; rejse i tid må for at være gyldig være fysisk, dvs. med fysiske 3-dimensionale hjælpemidler og i sædvanlige fysiske legemer.) Trods dette er der imidlertid een fysisk egen-skab, som alle tidsmaskiner må have, – og det er efter min mening evnen til at flyve.

Science-fiction forfattere fra H. G. Wells og fremover har altid beskrevet tidsmaskiner som stationære objekter anbragt på jorden; men i århundreders løb ændrer landområder sig. F. eks. er det kun 10.000 år siden, England blev en ø. Romertidens London lå 15 meter under nuværende niveau. En rejse fra – lad os sige 50.000 år frem i tiden – der startede en sådan stationær tids-rejse-maskine anbragt på jorden i fremtidens London, ville meget vel kunne komme ind i vor tid, med andre ord materialisere sig, og ramle ind i the Post Office Tower med katastrofale resultater til følge.

Det er derfor letforståeligt, at det eneste område, i hvilket sådanne rejsende kunne foretage deres togt uden fare gennem tiden, er oppe i atmosfæren, både hvad angår start- og bestemmelsessted. Deraf følger, at tids-rejse-maskiner må være i stand til at flyve. Man forstår godt, at en kommende tidsalders langt overlegne og avancerede teknologi ville afspejles i bygningen og formgivningen af sådanne maskiner, – og således begynder mønsteret på den konventionelle flyvende tallerken at tage form.

Men hvad kan være motivet eller motiverne bag sådanne rejser i tid? Måske er det simpelt hen kun en videnskabelig kuriositet. For deres tids jord kan meget vel være dækket af store

ørkenområder, som mange af vore nutidige videnskabsmænd har profeteret. Hvis dette er tilfældet, vil vor eksisterende frodige vegetation og vældige vandforsyninger være af altopslugende interesse for de besøgende. Ligesom vi bruger arkæologien til majsommeligt at bringe for dagen spor af svundne civilisationer, dybt begravet i jorden, således vil vore efterkommere langt ude i fremtiden bruge rejser i tid til at studere vor egen - for dem gamle - civilisation, - - og måske rummede det store cigarformede UFO-moderskib, beskrevet af Adamski, intet mere uhyggeligt end grupper af studerende, videnskabelige forskere og turister!

På den anden side kan det være, at den fremtidige verden vil blive splittet af en strid, vi slet ikke kan forestille os, (hvad kunne vor hulemand f. eks. få ud af de politiske forskelle som i dag skiller USA fra Sovjetunionen?) - og at hensigten med deres besøg hænger sammen med et eller andet aspekt af en dødbringende kamp, som finder sted i deres tid.

UFO-fænomener, som hidtil har været gådefulde, kan evt. løses ved at henføre til teorien om rejser i tid. Når man tager i betragtning hvordan den menneskelige natur er i vor tid og sandsynligvis vil vedblive at være, er det muligt, at nogle tids-maskine-operatører ikke er så omhyggelige eller dygtige, som de burde være. I stedet for at ankomme præcis til deres tidsdestination, kan de svigte og bøje af og komme ind i vor tid med regelmæssige mellemrum, indtil de til sidst når (rammer) den ønskede, skarpt afgrænsede tidsepoke, omtrent som en flad sten »smuttes« hen over overfladen på en dam. Hvis de samtidig er i stand til - og har ønske om - at påvirke sindet hos en iagttager, så han tror, han ser et for ham konventionelt objekt, så har vi måske en mulig forklaring på det 18.-19. århundredes luftskibs-mysterium, samt også på paketbåden, som kom sejlende omkring 400 m over havoverfladen langs Menai-Strædet i 1743. (Menai: Strædet adskiller Wales fra øen Anglesey. O.A.) Denne båd blev set tre gange på samme sted og samme tid med 10 års mellemrum. Ligeledes kunne denne teori forklare mysteriet om de faldende objekter, som aldrig synes at nå ned på jorden. Når først objektet een gang har skilt sig ud fra UFO-tids-maskinen vil det, hvad det så end er, miste tidsrejse-evnen og enten vende tilbage til sin egen tid eller slet og ret fortsætte med at opføre sig tosset gennem tiden, - noget lignende som hvis

et dækskapsel faldt af en bil i 1975 og landede for fødderne af en forbløffet bonde - skal vi sige på Alfred den Stores tid! (Engelsk konge, ca. år 870. O.A.) Man kunne også forklare hvad Ivan T. Sanderson beskrev som »out of place artifacts«, dvs. forarbejdede ting fundet i jordbundslag men ikke hørende til i den pågældende tid.

Teorien om rejse i tid underbygges også betydningsfuldt af den omstændighed, at så mange rapporter om UFOnauter fortæller om menneskelignende skikkelser, idet fremtidige civilisationer sikkert vil have udviklet robotter og androider til at påtage sig den mulige fysiske fare, der er forbundet med at foretage udforskninger fjernt fra dem selv.

Den første og afgørende regel for rejser i tid må helt sikkert være: »no interference«, = ingen indblanding i eller manipuleringen med det historiske forløb af begivenheder. Dette kunne forklare, at UFOerne almindeligvis unddrager sig os og kun skaber den mest intetsigende kontakt med os, skønt det ikke er svært at forestille sig, at der også i kommende tider vil eksistere antisociale og uansvarlige elementer, elementer som ikke vil føle sig hævet over at lave sjov, - det være sig fysisk, mentalt eller psykisk - med disse besynderlige primitive (os), som de måtte møde.

Vor egen tidsalder, med menneskets første dristige færd i rummet og udnyttelsen af atomkraften, er uden tvivl den hidtil vigtigste i den menneskelige historie. (Så vidt vi da ved!)

Fremtidens studerende og historikere vil sikkert ønske at studere os for at se, hvad der fik os til at handle, som vi gjorde. Den sidste del af det 20. århundrede kan meget vel blive den første anløbshavn for fremtidens seriøse rejsende i tid.

Gennem de sidste 25 år har flere og flere uforklarlige fænomener tvunget UFOloger ind i nogle yderst esoteriske teorier for at få mening i det hele. Lige straks synes man, at det gode ved teorien om rejser i tid er enkeltheden. Men ved nærmere eftertanke indser man, at alt det, der ligger i den er lige så forskelligartet og overraskende som alt andet, der hidtil har været taget i betragtning. Vor tids gennemsnitsmenneske er alt for opslugt af sin egen »nutid« til at ofre mange tanker på tidens beskaffenhed. For ham hører verden bogstavelig talt op med hans egen personlige død; men for utalte millioner af endnu ufødte mennesker vil jorden

stadig fortsætte og vil bestå, indtil den bliver en slagge – tiltrukket af den døende sol.

Men til den tid vil mennesket nok have lært at kolonisere andre soles planeter. Forklaringen givet af Peter under hypnose (Rhodesia-UFOhændelsen, (se andetsteds i bladet):

... at de kommer fra andre galakser ... kan ganske givet være sand, især fordi: »hvis de ønsker at gå fra punkt A til punkt B, må de gå til-

bage i tiden for at komme til jorden, – så de sender sig selv tilbage i tiden, de er rejsende i tid – – ikke rumrejsende.«

Tidligere var det de umådelige afstande, som forbløffede ved studiet af det astronomiske univers. Nu må vi tilpasse vore hjerner til lignende umådelige udstrækninger af tid involveret i en uendelig fremtid.

Flying Saucer Review, vol. 21, no. 6/KML

TIDSMASKINEN

af Dr. José Alvarez Lopez

Den argentinske videnskabsmand er internationalt kendt gennem sine værker om relativitetstetfysik og elektroteknik; han er ligeledes kendt for sine bidrag til arkæologiske målesystemer og studier over termodynamiske kræfter i fysikken. Han er forfatter af adskillige bøger og tekniske værker samt leder af laboratoriet ved Fysisk Institut i Córdoba.

Et yndet tema i »Science Fiction« er det teknisk-fysiske apparatur, som tillader os at gå frem eller tilbage i tid alt efter ønske. Man kunne nævne en mængde litteratur om dette tema, i hvilket et menneske eller en gruppe mennesker bliver ført ind på en skueplads, der tilhører andre epoker af Jordens historie. En person, for eksempel, bliver projiceret ned til den romerske tidsperiode, og her viser han sig så med revolver i bæltet og vestlig klædedragt, midt i det Romerske Senat i det øjeblik Julius Cæsar døde. Fortællingens gang tillader ikke vor hovedperson at forhindre fuldbyrdelsen af de historiske kendsgerninger.

I andre tilfælde tillader denne samme maskine passagererne i nogle biler at være til stede i en fremtidig epoke på vores planet. Det scenari, som H. G. Wells lavede til sin hovedperson Cristal – i »Mennesker som Guder« (Hombres como Dioses) – er så avanceret, at det slet ikke ligner vor planet af i dag.

I andre tilfælde bringer science-fiction forløbet alvorlige metafysiske problemer af skæbnemæssig art, og den uhyrlige forandring af de historiske begivenheder kan forårsages af en myg, som i en fjern fortid forandrede sin måde

at flyve på. Dette kunne snarere ligne et argument imod muligheden af en sådan tidsmaskine. Hvis et menneske af i dag blev projiceret tilbage til fortiden, så kunne han jo forandre nutiden; men nutiden eksisterer jo stadig som den er, og derfor ville en sådan tidsmaskine være umulig.

Problematikken omkring tidsmaskinen er uendelig, og skribenterne har anstrengt sig for at udnytte den i lige så mange uendelige varianter som tidens abstrakte natur tillader i dette kaleidoskop, hvor determinismen, menneskets frihed og udviklingslovene slutter sig sammen for at skabe de mest uventede situationer.

Men indtil videre har alt dette kun været science-fiction. Ingen af disse talrige forfattere af de forskellige »tidsmaskiner« tænkte sig at mennesket muligvis en dag ville kunne føre alt dette ind på virkelighedens område. På den anden side så har spekulationerne omkring tidens natur holdt sig i live inden for rammerne af den rene filosofi. Heraclit's forestillinger, samt Epikur's og S. Agustin's har fortsat ind i vor epoke med Kant, Bergson og Heidegger, og har været rene filosofiske spekulationer over tidens reelle eller imaginære natur. Ingen tænkte i den forbindelse på at manøvrere med dette begreb, da filosofferne jo aldrig lagde megen interesse i den praktiske realisering af deres tanker.

Alt dette blev radikalt forandret med fremkomsten af Einstein's »Relativitetsteori« hvad angår grænserne for tidsproblematikken, som hidtil var reserveret filosoffer og novelleskribenter. Den nye og revolutionerende kendsgerning, som Einstein kom frem med, var, helt

præcist, en integrering af det fysiske og tekniske i området for tidsproblemet, som for fysikerne var en enhed, hvis virkelige natur ikke bekymrede dem, og som fra Galileo's og Newton's tid kun interesserede dem med det formål at opstille målestokke over noget, som de ikke vidste hvad var, men som de manipulerede med uden større problemer.

Men Albert Einstein ændrede tiden til et materiale der kunne eksperimenteres med. Han gjorde det til noget, som kunne beregnes og berøres. Straks blev tiden for fysikerne til et materiale for spekulation, diskussion, analyse og eksperimenteren. Diskussioner omkring tiden tog sin begyndelse, og man kom til den konklusion, at tiden kunne retarderes af mennesket via mekaniske apparaturer affødt af relativitetsteorien.

Langevin's Rumrejsende menneske.

Den kendte vise franskmænd Langevin bør betragtes som det første menneske, som udtænkte en tidsmaskine inden for absolut videnskabelige rammer. Ved at anvende relativitetsteorien opdagede Langevin, at en rumrejsende, som rejste med en hastighed tæt ved lysets, ville vende tilbage til Jorden og til sin store overraskelse finde, at tiden var forløbet meget hurtigere for beboerne på denne planet end for ham. For eksempel, på en rejse, som varer adskillige år – lad os sige ti – så vil Langevin's rejsende ikke genfinde nogen af sine venner eller forældre, men derimod efterkommerne af disse, fordi de andre forlængst var døde. Men ikke desto mindre var der, som vi sagde, kun forløbet ti år for den rejsende.

Denne idé, som Langevin havde, begejstrede naturligvis mange mennesker, men rumrejserne var i den epoke rent utopiske, og ingen tænkte på at udnytte denne helt nye »Kilde til Ungdom« til, via rumrejser, at forlænge ungdommen på en helt usædvanlig måde. Problemet, som Langevin fremsatte, forblev dog indenfor akademiske rammer, hvor det blev vidt og bredt diskuteret blandt de mest eminente specialister i teoretisk fysik.

Omkring den tid, hvor Langevin kom frem med sine ideer om menneskets mulige kontrol over tiden, var der en anden klog franskmænd, Louis de Broglie, som begyndte sine spekulationer over tiden. Meget hurtigt blev man overbevist om, at der var to tider i den fysiske verden. En positiv tid, som de Broglie kaldte »Par-

tikeltid« – og en anden, negativ tid, som han kaldte »Bølgetid«. Men hans tanker omkring tiden blev afbrudt af hans pludselige opdagelse af det som, via hans matematiske analyser, blev til »Bølgemekanikken« (bølgeteorien) – som er basis for atomfysikken i vore dage – og som de Broglie fik Nobelprisen for.

ANTITID og ANTISTOF

Hvad var denne *negative tid*, i hvilken universet gik baglæns i retning af fortiden? Science fiction forfatterne brugte den til at forbedre deres imaginære apparater, hvorved de fik et videnskabeligt grundlag til at foretage undersøgelser af fortiden. Men en berømt engelsk fysiker – P. A. Dirac – opdagede, at den negative tid måtte ligge til grund for *antistoffet*, og til alles overraskelse, og også til hans egen, begyndte der meget snart i laboratoriet at vise sig de »antipartikler« som var forudset i Dirac's teori som en konsekvens af den negative tid. I dag er der, som vi ved, en halv snes af disse antipartikler, og fysikerne taler om »antiuniverser« der består af dette »antistof« og denne »antitid« eller negative tid.

MINKOWSKY, Einstein's læremester

Alle disse ting er temaer af experimentel karakter, som fysikerne af i dag behandler i deres forsøg på at styre tiden. Men langt mere vigtigt end alt dette var – hvad angår tidsmaskinen – Minkowsky's værker og konklusioner, som vi særligt bør have opmærksomheden henvendt på.

På »Solvay Kongressen« i Göttingen i 1928 forbløffede Minkowsky auditoriet – som var sammensat af de mest eminente videnskabsmænd fra den epoke – med følgende forsikring: »Essensen af Relativitetsteorien er transmutationen (forandring) af tiden til rum og af rummet til tid«. Dette har nok været den mest dristige menneskelige idé hvad angår muligheden for at dirigere og kontrollere forløbet af tiden.

Hvis Minkowsky havde levet nogle år mere så havde denne opdagelse nok givet vigtige resultater. Det er beklageligt, at denne unge videnskabsmand, som da var 28 år, døde kort tid efter, og den retning hans forskning havde taget, blev helt opgivet. Af Minkowsky's arbejde blev kun den del tilbage, som Einstein tog med i sin Relativitetsteori og som gjorde ham berømt: forestillingen om tiden som *den fjerde dimension*. For at retfærdiggøre det historiske bør vi

huske på, at det var denne unge videnskabsmand som forsynede Einstein med det matematiske begreb, som gjorde hans teori berømt.

Men Einstein's forskning gik andre veje, og Minkowsky's tanker om forandring af tid og rum forandrede sig i retning af transmutation fra stof til energi. Vi ved alle, at denne del af teorien hos den geniale forsker lagde grunden for frembringelsen af atombomben, som ødelagde Hiroshima, og hvad den angår følte Einstein sig direkte ansvarlig og fuld af skyld.

Som følge deraf må vi spørge: Hvad ville der mon være sket, hvis en eller anden havde fortsat udviklingen af Minkowsky's ideer om transmutation af tid til rum og viceversa? Der er ikke tvivl om, at vi så havde været i gang med at lave en autentisk tidsmaskine. Man må ikke tro, at alt dette er den rene spekulation. I fysikernes verden bringer enhver form for spekulation praktiske resultater, og de som var skeptiske hvad angår Einstein's transmutation af stof til energi blev skuffede, foran resultatet af i dag af den faktiske atomenergi.

Til mange menneskers overraskelse kan vi oplyse, at tidsmaskinen allerede eksisterer, og at den er en realitet i laboratoriet.

Ekspesimenterne på Laboratoriet i Massachusetts.

Det lykkedes videnskabsmændene Rhime, Pines og Waugh, som arbejdede i elektronlaboratoriet på det kendte »Massachusetts' Teknologiske Institut« at fremkalde fænomenet *negativ tid* i 1970. Under forløbet af eksperimenter med magnetisk kerneresonans kunne de iagttage fænomener indenfor hvilke det var muligt på et senere tidspunkt at forandre virkninger, der allerede var sket på et tidligere tidspunkt.

Dette, som forekommer totalt absurd, er ikke desto mindre et konkret laboratorieeksperiment, som beviser at mennesket kan – i hvert fald på kerneområdet – ændre tidsforløbet og fremkalde en omvendt kausalitet. Efter eksperimenterne på Massachusetts' Teknologiske Institut kan vi forsikre, at tidsmaskinen allerede er en realitet på laboratoriet.

Fænomenerne som hænger direkte sammen med disse omfattende eksperimenter griber også ind i det vanskelige problem omkring Ekotropien eller Anti-entropien, som, efter hvad det viser sig i laboratoriet, åbner for et helt ubetrådt område, ikke alene for den praktiske fysiker,

men også for filosofen, som mediterer over determinismen, friheden og livets karakter.

Biologien vil blive den videnskab som vil blive mest direkte berørt af de seneste eksperimenter, men Minkowsky's revolutionære ideer får i dette perspektiv en dyb realitet, som får os til at tænke på, at Minkowsky i det 21. århundrede vil blive mere kendt end Einstein.

OVNIS, Argentina, marts-april 1975/

E. Ka

Til medlemmerne af UFO-alarmeringskæden

Efter at alarmeringskæden nu har fungeret siden 1961 og i den tid er blevet udvidet stærkt, har der vist sig forskellige mangler, bl. a. svigtende kontakt med de personer, som er tilknyttet kæden. Årsagen kan naturligvis ligge i, at der i mangel af observationer i visse områder ikke kommer meldinger til og fra alarmeringscentralen. I så fald vil den eneste faste kontakt mellem alarmeringscentralen og dens medlemmer være den, der sker gennem vort tidsskrift, UFO-NYT, hvori de vigtigste observationer og alarmer refereres. Desværre har det vist sig, at en del af alarmeringskædens medlemmer ikke abonnerer på bladet, hvilket burde være en selvfølge.

For at få det hele ført á jour, har Alarmeringscentralen udsendt et nyt tilmeldingsskema, således at de forandringer, der er sket hos de enkelte medlemmer, f. eks. adresse, tlf.-nr., træffetider, udrustning med materiel, muligheder for at observere m. m. kan blive registreret hos alarmeringscentralen. Har De af en eller anden grund ikke modtaget skemaet, beder vi Dem venligst rette henvendelse til os.

Med venlig hilsen

X. P.

Alarmeringscentralen.

Bemærk venligst: ny adresse på Rapportafdelingen:

SUFOI Rapportcentral
v/ Carsten Hedegaard Pedersen
Mørkelmosevej 2, Avderød
2980 Kokkedal
Tlf. 03 - 18 04 26

Det sagde man . . . !

F. Barmwater:

»Grundtræk af astronomien« - femte udgave
G. E. C. Gad's Forlag - København 1929.

Om planeten JORDEN:

En iagttager på et andet himmellegeme, udstyret med instrumenter som dem, vi besidder, vil antagelig kun med vanskelighed kunne observere selve jordoverfladens detaljer. Størsteparten af jorden er jo dækket af skyer, men selv på områder, som er skyfri, vil vor tætte atmosfære lægge et blåligt tågesløv over alle enkeltheder, således som vi selv kan iagttage det, når vi betragter et fjært landskab fra en flyvemaskine eller en bjergtop. Set udefra vil det mest karakteristiske ved vor planet formentlig være de hvide pletter ved polerne samt - under gunstige omstændigheder - solens spejling i de ellers mørke verdenshave. En iagttager på Venus ville med instrumenter som vore være ude af stand til at iagttage resultaterne af menneskenes virksomhed, og selv fra Månen ville det være så vanskeligt at afgøre, om f. eks. lyset fra vore store byer ikke skyldtes vulkansk virksomhed, at en iagttager dér med rette kunne være i tvivl om, hvorvidt vor Planet var beboet af »fornuftvæsner«.

Om planeten MARS:

Det mest iøjnefaldende på dette kort (Schiaparellis marskort - Kail) er det regelmæssige netværk af kanaler. Nogle af dem er meget lange; således omspænder kanalen Eumenides Orcus mere end en fjerdedel af planetens omkreds, og har den anselige længde af ca. 5000 km.

Det falder meget vanskeligt at tænke sig, at så regelmæssige dannelser kunne være fremkommet alene ved naturkræfterne, og det er ikke ukendt, hvorledes man har villet forklare kanalerne som et værk af fornuftvæsener, der jo ganske vist i så fald måtte disponere over ganske andre tekniske hjælpemidler end menneskene. Hypotesen om marsboerne har igen fra anden side mødt fanatisk modstand; man er endog gået så vidt, at man har erklæret kanalerne for optisk bedrag. Dette har dog intet på sig; om de pågældende stribers realitet kan der ikke tvivles. Men på den anden side er hypotesen om fornuftvæsenerne, ved hjælp af hvilke

man med samme lethed kan forklare såvel et givet fænomen som det stik modsatte, videnskabeligt set værdiløst. Når hertil kommer, at Mars efter alt at dømme kun har dårlige betingelser for at huse væsner af menneskelignende art, må alvorlige og kritiske forskere søge en »naturlig« forklaring på de iagttagne fænomener og, indtil dette definitivt er mislykket, henvise marsboerne til fantasiens rige. - - -

- - - Hvad endelig kanalerne angår, da er meningerne allerede blot om deres geometriske regelmæssighed meget delte. De er overordentlig vanskelige at iagttage, og der er adskilligt, som tyder på, at de ofte tegnes med større skarphed og regelmæssighed, end hvad der svarer til virkeligheden. Måske kan de opfattes som bæltter af vegetation omkring vandførende, »naturlige« revner i planetoverfladen.

Om MÅNEN:

Månen er tilsyneladende en død verden. Den mangler fuldstændig Atmosfære, hvad der kan ses af, at når Månen indhenter en stjerne, forsvinder denne lige i samme øjeblik, den nås af den mørke rand; var der atmosfære, måtte stjernen på grund af lysabsorptionen og refractionen i denne blive gradvis svagere og svagere, inden den helt forsvandt. Skydannelser eller vulkansk virksomhed har man aldrig iagttaget. Der synes af og til at foregå små forandringer på Månens overflade; de fleste skyldes dog sikkert de voldsomme temperatursvingninger, overfladen er underkastet. I løbet af den 14 dage lange månedag opvarmes overfladen til over 100°, medens den om natten ved udstråling til verdensrummet afkøles til henimod 100° under frysepunktet.

C. Luplau Janssen:

»På vej til Månen« - copyright Forlaget FREM-AD, København 1958.

Under afsnittet: »Udflugter til andre planeter« fortælleres der om rejser til Mars, der siges bl. a.:

Det har været muligt for astronomerne at måle varmestrålingen fra Mars. Temperaturen ved middagstid under gunstige forhold ved planetens ækvator kan nærme sig 30° C., men ellers må vi regne med langt lavere varmegrader, og streng frost synes at være fremherskende. I

marsnatten - Mars drejer sig om sin akse i 24½ time - ligger temperaturen vel omkring ±50 grader eller lavere endnu. Biologerne tvivler på, at liv overhovedet kan eksistere under disse barske forhold, der kan i hvert tilfælde kun være tale om de allerlaveste plantearter. Marsboerne hører kun hjemme i fantasiromanerne, vi vil ikke få lejlighed til at hilse på dem, når vi lander på den røde planet. - - -

- - - Mars er altså en meget ugæstmild klode, en gammel verden, hvis overflade næsten er udglattet, der ses ikke bjerge deroppe. Skulle der være liv deroppe, er det af allerlaveste art.

og om VENUS:

Man har ofte formodet, at Venus skulle befinde sig på et tidligere udviklingstrin end vor Jord, og at der under skyerne skulle findes forhold og en vegetation, der mindede om jordens i kulperioden. Det er dog kun gisninger. Vegetation på Venus ville medføre et betydeligt iltindhold i atmosfæren, men ilt har ikke kunnet påvises, vi ved ikke engang, om skyerne består af vanddamp, det er muligt, men langt fra sikkert. Som man vil se, er vor viden om naturforholdene på Venus ret ringe, vi ved ikke om vi ville kunne friste livet deroppe.

Kai E. Møller

KIG PÅ HIMLEN . . .

E. Amby Knudsen

Ikke alle dele af himlen er lige stjernerige, og det ses tydeligt at netop den sydlige himmel er ret sparsomt udstyret med synlige stjerner; men på bestemte tidspunkter af året er der en enkelt undtagelse, der under gunstige atmosfæreforhold kan vække opmærksomhed. Denne stjerne kaldes Formalhaut og indgår i stjernebilledet »Sydlige Fisk«, der altid står lavt over horisonten (<10°), og kulminerer i syd midt i december kl. ca. 18.00. Formalhaut befinder sig i en afstand af 24 lysår og lyser med en styrke der svarer til Pollux i »Tvillingerne«.

Da Merkur og Venus hele tiden står tæt på Solen (max. vinkelafstand henholdsvis 28° og

47°) vil det ikke være relevant at omtale de stjernebilleder, hvori disse to planeter befinder sig, men de bevæger sig rundt omkring i den såkaldte dyrekreds sammen med de øvrige planeter. Dyrekredsens 12 stjernebilleder, der måske i forvejen er kendt fra ugebladenes astrologiserier, hedder som følger: Vædderen, Tyren, Tvillingerne, Krebsen, Løven, Jomfruen, Vægten, Skorpionen, Skytten, Stenbukken, Vandmanden og Fiskene.

Det kan nævnes at der skulle være mulighed for at se stjerneskud 13. december (Geminiderne) og 3.-4. januar (Kvadrantiderne).

E. Amby

Planetpositioner medio februar:

Planet	opg. ca.	nedg. ca.	står i stjernebilledet
Merkur	7.00	15.05	
Venus	8.15	21.55	
Mars	7.00 i s.ø.	14.55 i s.v.	Stenbukken
Jupiter	9.50 i n.ø.	1.45 i n.v.	Tyren
Saturn	15.25 i n.ø.	7.20 i n.v.	Krebsen

TUNGUSKA atter i fokus

»Ekspllosion i Sovjet muligvis UFOs værk«, »Rumskib kastede A-bombe i sibirisk skov for 70 år siden«, »Hævder at rumskib fra fremmed planet affyrede A-bombe«. Det var nogle af de sensationelle overskrifter, der kunne ses i danske aviser i midten af oktober. Det der med »A-bomben« er der nu ikke rigtig noget holdepunkt for, når man ser artiklen, som den »tikkede« ud af fjernskriverne d. 14. kl. 23.40-46. Her var overskriften blot: »Mystik«; men teksten er da interessant nok alligevel, selv om der ikke tales om nogen aggression:

red.

MYSTIK

Moskva, torsdag. RB-Reuter:

En mystisk eksplosion, der for næsten 70 år siden hærgede et stort skovklædt område i Sibirien, havde sandsynligvis en atomar oprindelse og kan være forårsaget af et fremmed rumfartøj, sagde en sovjetisk geolog torsdag til det

*Dette amatørfoto af fænomenet den 30. juni 1908 stammer fra Pieter Coll's bog: *Geschäfte mit der Phantasie, Arena, Vesttyskland, 1970*. Har læserne tidligere set dette foto? I bekræftende fald: Hvilke bøger/tidsskrifter er det set i? Send venligst et par linjer til Efterforskningsafdelingen herom.*

sovjetiske nyhedsbureau TASS.

Geologen Aleksej Solotov, der igennem 17 år har studeret den mystiske eksplosion, er netop vendt tilbage fra sin seneste ekspedition til området.

- Hidtil har ikke een eneste kendsgerning kunnet modsige atomteorien, forklarede han til TASS.

En anden teori har været et meteornedslag, men man har ikke fundet spor af meteoret, og de videnskabsmænd, der hævder til denne teori, siger, at meteoret ved nedslaget forvandlede sig til gasser.

Ekspllosionen indtraf den 30. juni 1908. Øjenvidner sagde, at der var et blændende ildglimt, som blev set af folk i indtil 800 km's afstand.

Ekspllosionen fældede millioner af træer i et cirkelformet område rundt om nedslagsstedet. Cirkelens radius var 30 km. En støvsky over stedet holdt sig i flere timer.

Solotov sagde til TASS, at han ikke anser det for usandsynligt, at vor klode har fået besøg af væsener fra andre verdener.

-Det er ud fra dette synspunkt, at vi undersøger muligheden for, at den kosmiske genstand (der slog ned i Sibirien) var af kunstig oprindelse, sagde han.

Solotov indsamlede på sin seneste ekspedition prøver af den permanent frosne undergrund, dateret fra 1908, og fra de træer, der

overlevede eksplosionen. Han håber herved at få nye beviser på sin teori om en atomeksplosion.

Træprøver, der er indsamlet fra området, viser, at der har været højere radioaktivitet end normalt i tiden efter 1908, sagde han.

2346 14/10

Kommentar:

»Rumskibet« fra Sibirien spøger i mange bøger verden over, også i UFO-bøgerne. Denne gang vakte udtalelsen til TASS så stor opmærksomhed i nyhedsmedierne, at alle pressebureauer bragte beretningen, og den blev sågar bragt i radioavisen to gange. I mange år har forskellige forskere beskæftiget sig med dette fænomen, der skete for snart 70 år siden. Men hvad skete der egentlig?

Teoriene er mange. Nogle mener, at der har været tale om et stort meteor, der fordampede ved nedslaget. Dette skulle så være årsagen til de manglende rester af meteoret.

Andre mener, at der var tale om nedslag af en komet. Dette afvises igen af de forskere, der mener, at der meget vel kunne være tale om et nedslag af såkaldt »antistof«.

Den mest opsigtsvækkende teori kom dog

nok frem for en halv snes år siden, da to sovjetiske forskere i en tidsskriftsartikel hævdede, at det kunne have været beboere på en fremmed klode i universet, der signalerede til os ved hjælp af en gigantisk laserstråle, der så skulle have forårsaget katastrofen i tundraen.

Geologen Aleksej Solotov er nok et af de mennesker, der med størst energi har studeret fænomenet gennem mange år. Man må håbe på, at de analyseresultater, der vil foreligge, når hans undersøgelser afsluttes, vil muliggøre en klaring af, hvad der i virkeligheden skete.

En af SUFOI's venner har gennem lang tid samlet facts om denne begivenhed. Vi håber ved lejlighed at kunne bringe en redegørelse for nogle af kendsgerningerne i denne spændende sag.

Ole Henningsen

Tunguska-sagen har tidligere været omtalt i UFO-NYT nr. 2, 1968 og nr. 5, 1974. Bogen »UFO's From Behind The Iron Curtain« af Ion Hobana og Julien Weverbergh, der er kommet i »pocket book«-udgave fra Bantam Books i juni 1975, bringer en 20 sider lang beretning om »The Tungus Miracle«.

red.

Bog anmeldelse:

»THE INVISIBLE COLLEGE«

DR. JACQUES VALLEE'S NYE TEORI

En bemærkelsesværdig ny teori er præsenteret af dr. Jacques Vallée, der er astronom, computersagkyndig, direktør for The Palo Alto Paranormal Research Institute og gennem mange år en fremstående sagkyndig på UFO-området. Hans teori er til tider vanskelig at følge på grund af dens abstrakthed, hvilket er årsagen til, at vi vil forsøge at gengive hans bidrag så tydeligt som muligt.

Vallée begynder med at antage, at enhver menneskelig aktivitet – også videnskaben – har en hemmelig side. Han antager desuden, at det er usandsynligt, at Jorden bliver besøgt af ujordiske væsener, dog uden at udelukke denne mulighed, men i så fald i det mindste i sammenhæng med en til disse »rumskibe« knyttet psykisk (paranormal) del. Han begynder sin teori med at antage, at en »mægtig kraft« (nemlig UFO-fænomenet) i fortiden har påvirket og endnu stadig er i færd med at påvirke menneskeracen. Problemet er nu at finde ud af, om denne »kraft« opstår af den menneskelige hjerne, eller om der er tale om en fremmed, overmenneskelig (ikke-menneskelig) indblanding.

Efter denne indledning retter han tankerne mod fem påstande, der danner skelettet i hans teori:

- 1: *UFO'er er ikke objekter, og de »flyver« ikke; de kan dematerialiseres, og de kan bryde de af os kendte naturlove.*
- 2: *UFO'er er blevet rapporteret gennem hele historien, fortolkes blot anderledes i enhver historisk periode (således var det i middelalderen troldsmandsapparater, i det 19. århundrede var det videnskabelige geniens produkter, og nu, i det 20. århundrede, er det »ujordiske rumskibe«).*
- 3: *Det behøver ikke nødvendigvis at være ujordiske rumskibe; det kan også være tidsrejsende («chrononauter«, iflg. Steinhäuser).*
- 4: *Nøglen til forståelsen af fænomenet ligger ikke i undersøgelsen af selve fænomenet (UFO'et), men i undersøgelsen af de psykiske virkninger og på længere sigt de forandringer, som det fremkalder i samfundet, eller rettere i vort billede af virkeligheden (den kosmiske virkelighed), hvilke forandringer efter Vallées mening forårsages af fænomenet.*

Han peger på den kendsgerning, at efter en UFO-observation – og navnlig efter en nærobervation – er observatørens tilværelse ofte blevet fuldstændig forandret.

- 5: *Kontakten mellem UFO'et og mennesket bliver bestemt og ledet af UFO'et. Karakteristisk for »mødet« er den meta-logik (rettere end »absurditet«), som UFO-væsenerne fremviser. Derved bliver fortællingen forkastet af samfundet; men de ved mødet fremviste symboler bliver bragt ind i underbevidsthedens dybeste lag. (Hvordan? Det følger senere). Derfor konkluderer Vallée da*

også, at disse kontakters virkning på menneskets underbevidste impulser sikkert er enorm på længere sigt. I et særligt kapitel kommer Vallée senere tilbage på dette »møde«.

Videnskabens og øvrighedens officielle holdning er indirekte og ubevidst medvirkende ved »UFO-fænomenets opgave« (se ovenfor). Vallée anbringer denne i tre kategorier (og benævner den »The Triple Coverup«), nemlig:

- a: Øvrigheden antager gang på gang, at vi kan sove roligt, »for vi undersøger alt, og der er intet på færde«;
- b: Observationsmyndighedernes »forklaringer«, som i virkeligheden slet ikke forklarer disse observationer, men netop giver skeptikerne lejlighed til at stemple det hele som »vrøvl«;
- c: Og for det tredje, men ikke mindst, selve fortælsesmekanismen, der er indbygget i UFO-fænomenet.

Observatører, således fortsætter Vallée, melder stadig ofte, at »noget« sagde dem, at de ikke måtte afgive rapport; eller, hvad der også hænder, observatørerne skal nok vare sig for at gøre det, på grund af observationens utroværdighed.

Og dermed kom Vallée til et vigtigt hermed forbundet punkt: UFO-fænomenet fornægter sig selv! Det efterlader ganske vist spor; men disse er om muligt endnu mere vildledende end UFO-fænomenet selv. Vi kan konkludere ud fra, hvad Vallée siger, at mødets »hvordan« eller »hvad« i sig selv ikke er vigtigt, men fremfor alt at mødet faktisk *finder sted*. Det er blandt andet derfor, at også »besætningens« ytringer er »meta-logiske« (absurde).

Men, spørger man, hvordan finder denne psykiske, ubevidste påvirkning da sted? Vallée kommer nærmere ind på det i et særligt kapitel, som han kalder »Mødet«, »Konfrontationen«.

Inden han går i gang dermed, opstiller han først (analogt med den måde, Hynek gjorde det med sit BS-diagram) et skema med syv kategorier af observationer, tiltagende i besynderlighed og aftagende i rapporteringstilbøjelighed hos observatørerne (jo mere besynderlig en observation, des mindre rapporteringstilbøjelighed hos observatørerne).

Men – endnu en gang – *hvordan* bliver denne ubevidste psykiske påvirkning tilvejebragt? Ifølge Vallée *muligvis* ved at skabe forvirring hos observatørerne. Fra psykologien ved vi jo,

at mennesket er påvirkelig i højere grad, når det bliver bragt i forvirring (Vallée nævner her et fornøjeligt eksempel fra hverdagslivet). I forvirringsperioden kan UFO'et påvirke underbevidstheden ved hjælp af (telepatiske) budskaber, f. eks. ved at bringe allehånde symboler, i lighed med Jungs archetyper, der påvirker menneskets adfærd osv. I øvrigt antager Vallée tydeligt, at UFO'erne ikke er et fænomen, der udelukkende opstår af menneskets hjerne. Men derom mere senere.

Den omtalte forvirring kan frembringes ved: a: UFO'ets pludselige tilsynkomst (en egenskab hos fænomenet), og b: De meta-logiske samtaler, som skulle finde sted under »møderne« med UFO-nauterne.

Har vi at gøre, spørger Vallée, med en teknologi, der systematisk bringer menneskene i forvirring?

Den tilvejebragte ændring i menneskets syn på virkeligheden (resultatet af »UFO-fænomenets« forvirringsteknik) kan længe forblive upåagtet på grund af hele fænomenets absurde (rettere: »meta-logiske«) forekomst; altså, ingen der tager det alvorligt. Men – antager Vallée – udøver UFO-fænomenet så alene sin forvirrende virkning på vor kultur og på vor generation?

Under henvisning til historiske eksempler, delvis beskrevet i sin bog, PASSPORT TO MAGONIA, påviser han, at der altid har været UFO'er, og han gør det ved hjælp af sammenligning af myterne fra før med vore dages UFO-fænomen. Blot blev det tidligere fortolket anderledes. Også Fatima-underet behandles udførligt.

På side 188 antager Vallée, at der er overensstemmelse mellem paranormale (ESP)-fænomener og UFO-fænomenet; uden at redegøre nærmere for det her anfører vi her videre, at Vallée af samme årsag kommer til den følgende teori: UFO'er kan ikke forklares af psykiateren. Er altså ikke et fænomen, der udelukkende er opstået i menneskets hjerne. Det er desuden mere end Jungs archetyper; det er et kontrolsystem. *Et kontrolsystem for den menneskelige bevidsthed.* Det kan sammenlignes med en termostat i værelset.

Dette kontrolsystem lærer menneskeheden noget. Og her tænker Vallée på UFO-observationernes bølgemønster (»flaps«); om en indlæringsproces ved vi fra indlæringspsykologien (Vallée nævner Skinner med sine kon-

ditioneringsprøver), at hvis man vil lære noget, må det *gentages* og må være *afvekslende* og *uforudsigeligt*. Dette er netop, hvad UFO-fænomenet indebærer. Lærer UFO-bølgerne os noget? Det, siger Vallée, kan vi kun påvise ved *ikke* kun at studere selve UFO'erne (de er jo kun *midlerne* til at tilvejebringe det forandrede syn på virkeligheden); men ved at prøve på at opspore og at undersøge selve disse *forandringer i synet på virkeligheden*. Efter Vallées mening er forandringen i dette tilfælde denne, at menneskeheden i de sidste årtier forholder sig meget mere åben over for muligheden af liv uden for Jorden. Formålet er nået, når menneskeheden har accepteret dette.

Vallée ved godt, at hans teori ikke forklarer alt. Den forklarer f. eks. ikke årsagen til, at UFO-fænomenet manifesterer sig (hvad er oprindelsen?); men han ved, at UFO-fænomenet besidder en fysisk komponent (det anser han for at være bevist efterhånden) og en psykisk komponent. Det sidste har så en definition nødig.

Som konklusion kommer Vallée på side 205 da også til, at det ikke nødvendigvis behøver at være sådan, at UFO'er er ujordiske rumskibe, sådan som vi mener; men når blot tilstrækkeligt mange mennesker tror det, bliver det på en vis måde sandt (for mange mennesker), og så er kontrolsystemets formål nået. I det øjeblik, siger Vallée, altså når formålet uigendriveligt er nået, kan UFO-fænomenet godt engang forsvinde eller vende tilbage i en anden form, eller at rumskibene lander, altså det viser sig, at den fysiske komponent virkelig var et rumskib, sådan som vi selv så det, men da *udtrykkeligt indesluttende det paranormale aspekt, som for Vallée synes at udgøre UFO-fænomenets hovedtema.*

Den teori, som Vallée bringer her, er interessant, men på forskellige punkter ikke særligt overbevisende.

Tijdschrift voor UFOlogie, maj/juni 1976.

/H. Ervig

Støt den seriøse UFO-forskning

– skal abonnenter
på UFO-NYT

Astronomerne jagter danskerens komet

I disse dage retter observatorier over hele verden deres teleskoper mod komet West, opdaget af den danske astronom Richard West, der arbejder på ESO's laboratorium i Genève.

Kometen blev opfanget på et fotografi, taget fra ESO's observatorium på bjerget La Sillar i Chile i august sidste år. Men der var West, der i november opdagede kometen på billedet.

Kometen kan også ses herhjemme indtil på søndag. Læsere har allerede fortalt Berlingske, at de har observeret den kort før daggry på den sydlige himmel i Solens retning.

Komet West, der nu er tættest ved Solen – i en afstand af 30 millioner kilometer fra den – vil give forskerne den første mulighed for kometundersøgelser siden opdagelsen af komet Kohoutek.

Denne komet var i 1973 en stor skuffelse, fordi den ikke blev så lysstærk som håbet. Alligevel gav den astronomerne mere viden om komet end nogen tidligere komet.

De foreløbige rapporter beretter, at komet West har en hale, hvis længde er to til fire gange Månens diameter. Det er usædvanlig kort for så lysstærk en komet, men den kan godt vise sig at være længere.

Her er det fotografi, hvorpå Richard West opdagede den ny komet.

Kometen dukker op ved 5-tiden om morgenen og vil kunne ses nogenlunde midtvejs mellem Venus og stjernen Markab. Hver morgen kan den observeres ti minutter tidligere, og fra næste uge vil den formentlig kun kunne ses med optiske instrumenter.

Den amerikanske rumforskningsorganisation NASA har sat et stort forskningsprogram i gang, og lederen dr. John C. Brandt siger til Berlingske:

»Kometer giver os mulighed for at få viden om universets opståen, fordi de består af det materiale, vort solsystem blev dannet af.«

(Berl. Tid. 4.3.1976)

Satellit skal søge efter signaler fra andre stjerner

En NASA satellit undersøger i øjeblikket tre sol-lignende stjerner i vor nærhed for signaler, der kunne tyde på at andre civilisationer forsøger at kontakte os ved hjælp af laserstråler på ultraviolette bølgelængder.

Satellitten er Copernicus, Goddard Space Flight Center's Orbiting Astronomical Observatory, hvis teleskop scanner stjernerne epsilon

Eridani, tau Ceti og epsilon Indi – alle ca. 11 lysår fra Jorden. (1 lysår = den afstand lyset tilbage lægger i løbet af ét år = ca. 9,4 billioner km eller 9.400.000.000.000 km).

Lederen af jordens første intragalaktiske laserkommunikationsekspertiment er Herbert F. Wischnia. Wischnia er gæste-forsker ved Copernicus-projektet, hvor forskere, foruden de faste videnskabsmænd ved projektet, inviteres til at foreslå og medvirke ved eksperimenter, hvor satellittens instrumenter anvendes.

Wischnia scannede den første stjerne, epsilon Eridani, i november 1974, og oplysningerne fra Copernicus, der sendtes tilbage til Jorden fra satellitten, analyseres nu. Teleskopet var rettet mod stjernen under hele 14 jordomkredninger og spektrometeret scannede det ultraviolette spektrum på udkig efter mulige laser-signaler rettet mod Jorden.

Medens oplysningerne fra epsilon Eridani bliver undersøgt udkastes planer for scanning af tau Ceti og epsilon Indi i løbet af den kommende sommer og vinter. Disse laser-observationer kan kun foretages fra et rumobservatorium, da Jordens atmosfære forhindrer den ultraviolette stråling fra rummet i at nå jordoverfladen.

Stumper og brudstykker af beviser fra astronomi, fysik og biologi peger på, at liv ikke er et engangs-tilfælde i universet, men at liv kan opstå spontant under passende betingelser og udvikle sig til sammensatte organismer, forudsat at der er rigelig med tid til disposition. Som følge heraf eksisterer den mulighed, at Jorden bliver bestrålet fra rummet med signaler fra intelligente civilisationer på andre jordlignende planeter, der bevæger sig omkring andre sole.

Denne sandsynlighed har opmuntret adskillige amerikanske og russiske radioastronomihold til at søge efter mulige stjerner, der kunne udsende radiosignaler, men indtil nu har eftersøgningen ikke givet nogle positive resultater. De tekniske vanskeligheder ligger bl. a. i at finde ud af hvor man skal søge og på hvilke frekvenser. Ultraviolet-laser forsøgene undgår disse vanskeligheder ifølge Wischnia. Han siger:

»Lasere i vacuum i den ultraviolette del af det optiske spektrum repræsenterer en effektiv og logisk elektromagnetisk strålingskilde, der kunne anvendes af en extraterrestisk civilisation som middel til at underrette os om deres eksistens. Ultraviolette laserstråler er i besiddelse af høj energi kombineret med en høj effektivitet. Endelig udstråler stjerner med temperaturer nær den vor egen sol har meget lidt energi i det vacuum ultraviolette, dvs. at evt. modtagere ikke »blændes« af den naturlige stjerneudstråling. Af bl. a. disse grunde må den ultraviolette laser være et godt valg for intragalaktiske signaler.«

Forventer Wischnia nu at opdage signaler fra en af stjernerne? I det han understreger, at observationerne kun udgør en lille del af Copernicus' observationstid, udtaler Wischnia:

»Skønt det er muligt at forestille sig en succes med hensyn til at opdage extraterrestiske laser signaler allerede ved første forsøg, er det dog mere realistisk at planlægge en systematisk laser- og radioeftersøgning over de næste 100 år.«

Copernicus har været i bane om Jorden siden 1972 i en afstand af ca. 750 km og har udført præcise astronomiske observationer af et antal himmellegemer fra en position uden for Jordens tætteste atmosfære.

Kilde: NASA News 75-130.

Overført.: Fl. Ahrenkiel

TIL SALG!

UFO-NYT komplet men + jan.nr. 1959 - 1959 til 1976.

17 årgange meget smukt indbundet i 16 bind med ryg og hjørner i blåsort skind med UFO-NYT og årgang i guldtryk, sælges kun samlet for kr. 1.200,-.

Tlf. (09) 15 03 62 (bedst efter kl. 18.00).

UFO-møder på Lolland-Falster

Som tidligere år afholdes møder for alle UFO-interessererede på Lolland-Falster.

Vi starter kl. 19.30.

Møderne finder sted på følgende datoer:

11. januar,

21. februar og

30. marts 1977.

På møderne vil der blive vist lysbilleder og film samt diskuteret de seneste rapporter og andre ting af interesse.

Møderne afholdes hos undertegnede på denne adresse:

**Duegård, Nakskovvej 5,
4920 Søllested, tlf. 03 - 94 11 69.**

Ole Henningsen

- Fyren her er imidlertid den eneste, der ser os - men ham
har de nok for længst spærret inde ...

»Billed-Bladet« nr. 15, 9-4-1976.

**Alle vore læsere ønskes et godt nytår
med tak for den store UFO-interesse i 1976.**

CARTER nægter

**- og gjorde det også
før han blev valgt**

Efter den megen - men kortfattede - avisomtale af den ikke ganske ukendte James Earl Carters UFO-observation fik en af vore danske venner den idé at skrive til ham for om muligt at få yderligere oplysninger. På fint brevpapir med: »Carter - Walter Mondale - Leaders, for a change«, indløb dette svar, dateret d. 13. september 1976:

Kære M . . .

Tak for Deres brev for nylig. - Guvernør Carter kører sin kampagne efter et meget hårdt tidsskema og har anmodet mig om at besvare Deres brev. - Guvernør Carter har set et UFO. Men han har aldrig sagt, at han ville forfølge sagen (pursue them) som præsident. - Vi er glade for Deres interesse og håber på at kunne nyde Deres fortsatte venskab.

Med højagtelse
(sign.) **Vicki Sparks**
Special Assistant.

Allerførst vil vi ønske Carter til lykke med sejren, og så straks efter bede ham om bare at foranledige en holdningsændring; det kunne da altid hjælpe. Endelig kan vi håbe på, at det lidt svævende »pursue them« skal opfattes helt bogstaveligt, sådan at han vil afholde sig fra personlig at gå ud med sommerfuglenettet, men dog vil få sat en regulær forskning i gang. Om ikke andet, så for at få tilfredsstillet sin egen nysgerrighed!

IOKj